

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2010

Núm. 102

Presidència de la Molt Honorable Sra. Aina Rado i Ferrando

Sessió celebrada dia 8 de juny del 2010

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 2666/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Sandra Morell i Cuart, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per evitar l'esfondrament del pont sobre la línia de tren de Manacor al seu pas per Petra. 4614
- 2) RGE núm. 2665/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a supressió de la Conselleria d'Agricultura. 4615
- 3) RGE núm. 2663/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació del programes de tecnificació esportiva a Eivissa. 4616
- 4) RGE núm. 2628/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a compliment d'obligacions econòmiques dels convenis signats amb titulars de dret sobre terrenys del Parc Natural de Mondragó. 4617
- 5) RGE núm. 2669/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions en matèria d'igualtat des de la Direcció General d'Esports. 4617
- 6) RGE núm. 2671/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Josep Dalmau i Fortuny, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a servei de recepta electrònica. 4618
-
-

7) RGE núm. 2667/10, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversions del Govern de l'Estat en matèria ferroviària. 4619

8) RGE núm. 2664/10, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a repercussió de la pujada d'imposts en el creixement de l'economia de les Illes Balears. 4620

9) RGE núm. 2670/10, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a seguretat pública. 4621

10) RGE núm. 2668/10, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pujada d'imposts. (Ajornada). 4622

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 1071/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb la formació professional. 4622

III. MOCIÓ RGE núm. 2583/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política seguida pel Govern per tal de disposa d'un edifici al polígon Son Rossinyol, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2012/10. 4629

IV. Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 1448/10, presentat pel Grup Parlamentari Popular, al Projecte de llei RGE núm. 804/10, del sector públic instrumental de la comunitat autònoma de les Illes Balears. 4634

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores diputades, senyors diputats, si els sembla començarem la sessió d'avui i el primer punt serien les preguntes presentades pels diferents diputats i diputades.

I.1) Pregunta RGE núm. 2666/10, de l'Hble. Diputada Sra. Sandra Morell i Cuart, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per evitar l'esfondrament del pont sobre la línia de tren de Manacor al seu pas per Petra.

La primera pregunta és relativa a mesures per evitar l'esfondrament del pont sobre la línia del tren de Manacor al seu pas per Petra. La formula la diputada Sra. Sandra Morell del Grup Parlamentari Popular. Sra. Diputada, té la paraula.

LA SRA. MORELL I CUART:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. El passat mes d'abril un maquinista que conduïa el tren cap a Manacor va donar la veu d'alarma a la Conselleria de Mobilitat en haver detectat una anomalia en el pont del camí de Son Favó a Petra, un pont per davall del qual passa el tren i que es troba en el mateix tram del descarrilament de fa tres setmanes. El maquinista alertà del perill d'enfonsament del pont damunt les vies ja que els murs que aguanten el pont s'havien separat alguns centímetres. Quines mesures ha pres o pensa prendre la Conselleria de Mobilitat per evitar l'enfonsament d'aquest pont damunt les vies del tren de Manacor?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament, dia 6 d'abril es va detectar un desplaçament de la part superior de l'aleta del pont, no del pont, sinó de l'aleta del pont en el camí de Son Favó a Petra i el mateix dia ja es varen fer les primeres inspeccions oculars; després s'han fet dos tipus d'accions, és a dir, per una part unes accions preventives per tal que no hi hagi cap tipus d'incidència, i per altra part posar en mans d'empreses especialitzades el seu estudi perquè després es faci diguem una proposta de solució i estam amb això.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sra. Morell.

LA SRA. MORELL I CUART:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, l'única mesura que varen adoptar vostès de tot d'una va ser ordenar als maquinistes que baixessin la velocitat de vuitanta quilòmetre per hora a cinquanta quilòmetres per hora davall aquest pont per evitar que les vibracions del propi tren poguessin provocar que s'enfonsàs aquest pont. No varen ordenar una aturada immediata del servei per evitar que aquest pont caigués, no varen ordenar unes obres d'emergència per evitar o per reconstruir aquest pont, no varen ordenar una investigació urgent per detectar què estava passant en aquest pont i ja a tot el tram que també és el que va ser afectat pel descarrilament, només que passassin un poc més a poc a poc perquè les vibracions no afectassin aquest pont.

La veritat és que el mes d'abril el Partit Popular ja va donar la veu d'alarma, ja vàrem denunciar que hi havia problemes en aquest pont i que hi havia problemes de seguretat en el tren de Manacor i el fet que fos el maquinista qui alertàs d'aquestes anomalies en el pont evidència que la Conselleria de Mobilitat

no fa revisions periòdiques en el tram, una cosa que és mol, molt greu.

Els accidents evidencien malauradament les greus deficiències que té tot aquest tram de Manacor, el nostre grup investigarà fins el final, fins el final per saber què passa a SFM? Per què hi ha tants d'accidents? Per què ja acumulam aquesta quantitat de ferits? I també voldríem saber per què només actuen quan el mal ja està fet, per què només posen algunes mesures quan ja hi ha hagut accidents.

Nosaltres li volem tornar a demanar el mateix que li vàrem demanar la setmana passada: amb quines garanties dóna vostè un bon servei als ciutadans i protecció també als seus treballadors? No s'ha plantejat, ni tan sols, encara fer una revisió completa i total de tota la via a Manacor, vist el primer accident que hi va haver a Son Tell, vist el segon descarrilament i vist aquest possible enfonsament d'aquest pont a Petra?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Morell. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Diputada, vostè està molt mal informada, és a dir, el que s'ha fet ha estat, efectivament una de les coses ha estat fer reduir la velocitat del tren quan el tren circulava per allà, evidentment, però no solament això; és a dir, s'han fet també tota una sèrie d'aixecaments topogràfics, s'han posat testimonis per a veure si aquests desplaçaments seguien i en principi no ha seguit i s'han fet mesures fins i tot diàries d'això. També s'han descarregat les dues aletes del pont del rebliment que tenen a la part posterior i s'ha tallat la circulació rodada a la part del pont que du a Petra. Per tant, totes aquestes mesures s'han pres, la inform perquè veig que vostè això no ho sap.

Per altra part, li contest les moltes preguntes que ha fet, és a dir, efectivament està en licitació una empresa que faci tota la revisió de tota la línia, però això és per l'accident de Sineu no pel pont de Petra, el pont de Petra el que es fa, com li he dit, està en mans de dues empreses especialitzades i esperam poder fer aquestes obres al més aviat possible.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 2665/10, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a supressió de la Conselleria d'Agricultura.

Passam ara a la següent pregunta RGE núm. 2665/10, relativa a supressió de la Conselleria d'Agricultura. La formula el diputat Sr. Gaspar Oliver del Grup Parlamentari Popular. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. El Grup Parlamentari Popular som de l'opinió, i fa temps que ho venim demanant, que l'administració necessita una gran reestructuració, eliminar càrrecs, suprimir i concentrar funcions. Però ens ha sorprès el poc interès que té aquest govern per l'agricultura; no hi ha altres alternatives, justament ha de ser aquesta la conselleria, la Conselleria d'Agricultura? L'agricultura per al president Antich ja no és un sector estratègic, pensa el Govern que suprimir la Conselleria d'Agricultura és la solució per als pagesos? Pensa el Govern desembossar el Pla de desenvolupament rural? Pensa convocar les línies d'ajuda d'aquest pla? Pensa pagar les subvencions? Quan solucionarà aquest govern l'eliminació dels subproductes animals? I del Proagro, què pensa fer, pagarà les ajudes dins aquest any? Rebran les subvencions els pagesos? Es pagaran les ajudes pendents del 2008? Pensa aquest govern que amb la seva política augmentarà la renda agrària?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA.

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Diputat, el Govern pensa que suprimir la Conselleria d'Agricultura respon a donar compliment a les previsions estatutàries que, com tothom, sap atribueix les competències d'agricultura, ramaderia i pesca als consells insulars.

Moltes gràcies, senyors diputats.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Oliver, vol fer ús de la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Les competències als consells insulars, Sr. Moragues, sembla que van per a llarg. I mentrestant què feim?, amb tota aquesta problemàtica que té l'agricultura, què pensa fer aquest govern? Estarem al corrent, per tant, d'aquesta reestructuració i d'aquestes competències que han de transferir, de moment, només, alguns càrrecs i consorcis, consorcis que, per cert, no tenen cost de personal.

La solució a l'agricultura, la solució a la crisi, senyores i senyors diputats, no és tirar alguns passatgers, alguns tripulants per la borda i alleugerar pes perquè aquesta barca no se'n vagi a fons, la barca marinera, però que va a la deriva. Tanmateix hi ha una opinió generalitzada que per sortir de la crisi cal canviar el capità d'aquí, de Balears, i canviar també l'almirall que hi ha a Madrid a les pròximes eleccions o amb un motí, amb eleccions anticipades.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, la solució dels serveis i funcions en matèria d'agricultura, ramaderia i pesca per part del Consell de Mallorca i l'ampliació d'aquests en el cas dels consells insulars de Menorca, d'Eivissa i de Formentera s'ha de produir en compliment de les previsions estatutàries, tal i com li he dit abans. I amb això fa feina la Conselleria d'Agricultura des de fa bastants de mesos. Pensam que quan s'hagi produït el traspàs tindrà conseqüències positives perquè permetrà als pagesos i als pescadors a tenir un accés més proper i més directe en els centres de decisió política i l'aplicació de polítiques estaran més adaptades a les necessitats de cada sector agrari i pesquer a escala insular.

Com li he dit abans, Sr. Oliver, la lògica interna de la decisió s'ha d'entendre en el compliment de les disposicions estatutàries de l'article 70 emmarcades dins les polítiques d'estalvi i de no duplicitat entre administracions.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 2663/10, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació del programes de tecnificació esportiva a Eivissa.

Passam ara a la següent pregunta RGE núm. 2663/10, relativa a situació dels programes de tecnificació esportiva a Eivissa, que formula la diputada Sra. Catalina Palau del Grup Parlamentari Popular. Sra. Palau, té la paraula.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller responsable en matèria d'esports, ens podria explicar per quins motius el seu govern intenta dinamitar els projectes de tecnificació esportiva que les federacions balears desenvolupen a l'illa d'Eivissa des de fa anys en lloc d'impulsar-los, protegir-los i garantir-ne la seva continuïtat? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Palau, crec que la pregunta que vostè em fa i la que està registrada no tenen res a veure, per tant, jo li contestaré la que va registrar que és l'obligació que tenc, naturalment. Diré la pregunta: per quins motius els programes de tecnificació pateixen retalls econòmics i retards en el seu pagament?

Miri, li diré, en els anys 2009, 2008 i 2009 no hi ha hagut reduccions d'aportacions econòmiques a cap programa de tecnificació esportiva a Eivissa. Enguany hi ha hagut una rebaixa del 5% només a les aportacions directes que fa el Govern a les partides de material i viatges per a les federacions de tir amb arc i bàdminton tal com va ser pactat per l'anterior equip directiu de la Conselleria d'Esports i Joventut.

Pel que fa referència als retards soferts en el pagament de les quantitats assignades pel conveni del 2009 ha estat a causa en la seva totalitat a irregularitats detectades en la justificació dels comptes realitzats per les diferents federacions afectades.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada, vol fer ús de la paraula?

LA SRA. PALAU I COSTA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Moragues, jo no sé si vostè té idea d'això que li pregunt perquè veig que com sempre la culpa no és seva és dels altres. Jo entenc que a vostè doncs primer li varen adjudicar esports, ara agricultura, i que s'ha convertit la seva conselleria en el caixó de sastre d'aquest govern, i entenc que no pugui estar al dia de tot, però per això paguen altres càrrecs polítics que haurien de ser més eficients del que són i haurien d'actuar amb més seriositat i coherència de la que demostren.

Vostès varen arribar a esports en febrer anunciant continuïsm, amb un missatge tranquil·litzador de respectar els compromisos adquirits i això no s'acompleix. Els programes de tecnificació d'Eivissa que l'EBE ha volgut absorbir aquesta legislatura estan en perill i és per culpa seva. La temporada s'acaba, els convenis d'aquesta temporada no s'han firmat encara i ningú no és capaç de donar una explicació coherent del que passa, ni el delegat d'esports ni l'EBE saben de què van.

Vostès ofeguen les federacions implicades, els entrenadors no cobren, els delegats federatius han de pagar de la seva butxaca desplaçaments i materials quan no hauria de ser així, posen en perill aquests projectes que fa anys que funcionen amb èxit i també es dediquen a fer promeses verbals a la cara que després als quatre dies envien fax de quatre línies negant-se a signar convenis que estaven compromesos pel conseller anterior i aquí estic segura que sí sap vostè de què li parl.

Sr. Moragues, per si vostè no ho sap, aquestes són les pràctiques del seu govern en matèria d'esports i amb elles menyspreen i anul·len la bona feina feta durant molts anys per moltes persones en el món esportiu d'Eivissa. Gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Palau, li repetesc el mateix que li he dit abans, s'han produït retards només perquè s'ha justificat malament per part de les federacions afectades, els justificants i les factures correctes no es varen rebre fins el passat 20 de desembre. Finalment, després de les diferents modificacions realitzades a petició de la intervenció del Consell Insular d'Eivissa, el passat dia 15 de març l'Escola Balear de l'Esport va fer un pagament extraordinari de 142.000 euros i es van liquidar les factures, que ja dic que no s'havien liquidat abans perquè havíem tengut problemes de justificació, però les federacions, no el Govern ni la direcció general corresponent.

Amb relació al conveni del 2010 està previst que se signi el proper dia 11 de juny. L'EBE aportarà a aquest conveni la quantitat de 86.000 euros i es farà càrrec de les despeses de la contractació del delegat a Eivissa per un cost de 34.000 euros. Per la seva banda, el consell insular, com ha fet altres anys, aportarà 117.000 euros. A l'esborrany d'aquest darrer conveni s'ha acordat amb el Consell Insular d'Eivissa avançar un percentatge dels pagaments per poder solucionar els problemes urgents que vostè anunciava fa un moment.

Per tant, i a pesar de les dificultats econòmiques, els retalls són mínims i els retards en els pagaments són imputables exclusivament a problemes de justificació de les despeses per part de les federacions afectades. Moltes gràcies, Sra. Presidenta

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 2628/10, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a compliment d'obligacions econòmiques dels convenis signats amb titulars de dret sobre terrenys del Parc Natural de Mondragó.

La següent pregunta 2628/10 és relativa a compliment d'obligacions econòmiques dels convenis signats amb titulars de dret sobre terrenys del Parc Natural de Mondragó, que formula el diputat Sr. Josep Melià del Grup Parlamentari Mixt. Sr. Melià, té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller de Medi Ambient, és sabut que el Parc Natural de Mondragó està compost al voltant d'aproximadament un 90% del seu àmbit per propietats privades, per finques privades, per tant, és important la col·laboració d'aquests propietaris privats amb el Govern per a una eficaç gestió d'aquest espai natural. Sabem que la conselleria al llarg dels anys ha firmat convenis de col·laboració per aconseguir aquesta eficaç gestió de l'espai natural i per això li volem demanar si es compleixen les contraprestacions econòmiques dins els terminis establerts amb aquests propietaris o si hi ha retards en els pagaments de les contraprestacions que s'inclouen en aquests convenis firmats per la conselleria.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, efectivament són importantíssims tots els convenis que es fan amb els propietaris de parcs naturals o d'espais de rellevància ambiental, no just a Mondragó sinó per totes les altres bandes. Efectivament, li puc assegurar que es compleixen les obligacions econòmiques i no just les econòmiques sinó de qualsevol altre tipus amb els propietaris del parc, concretament de Mondragó.

Per al 2010 es fan ja les noves peticions i es tramiten adequadament. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens. Sr. Melià, vol fer ús de la paraula?

I.5) Pregunta RGE núm. 2669/10, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions en matèria d'igualtat des de la Direcció General d'Esports.

Passam doncs a la pregunta RGE núm. 2669/10, que és relativa a actuacions en matèria d'igualtat des de la Direcció General d'Esports. La formula el diputat Josep Maria Costa del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. COSTA I SERRA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, crec que és un dia de felicitació per aquest magnífic cap de setmana de l'esport de les Illes Balears que no és altra conseqüència que la bona salut de la qual gaudeix l'esport a les Illes Balears, no com altres que ho veuen en un sentit molt més catastròfic.

Voldria demanar-li, ha estat un element la política de gènere d'aquest govern, i voldria demanar-li d'una forma específica quines actuacions en política de gènere s'han dut des de la Direcció General d'Esports.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Costa. Sr. Conseller Moragues.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Tal com molt bé vostè diu, Sr. Costa, a la nostra comunitat autònoma són moltes les iniciatives a favor de la igualtat que s'han posat en marxa des de diferents nivells de l'administració; ara ho impulsam també en el món de l'esport. Després de fer una primera anàlisi, hem detectat diferències significatives en la pràctica esportiva de les dones en relació amb els homes, sobretot en l'edat adulta i en la competició d'alt nivell, tot i que en aquests darrers anys ha millorat la presència de la dona en la pràctica esportiva. Si parlam, per exemple, també de tasques de direcció aquestes diferències s'accentuen enormement ja que són escassíssimes les federacions, clubs i associacions esportives dirigides per dones.

A tall d'exemple dir-li que de les cinquanta federacions que existeixen a Balears només dues són regides per dones. És per açò que per primera vegada a les Illes Balears la delegació de la presidència per l'esport ha posat en marxa una sèrie d'actuacions encaminades a posar en valor el paper de la dona en tots els àmbits de l'activitat esportiva. En primer lloc, ho hem fet creant en el si de l'Assemblea Balear de l'Esport la Comissió d'Esport i Dona, aquesta comissió no és únicament una figura de representació o de consulta sinó que s'ha inserit dins l'estructura de la delegació de la presidència per l'esport amb la incorporació de la Sra. Elena Gómez Servera, campiona del món de gimnàstica artística, qui la presideix i la dirigeix. D'aquesta manera podrem començar a dissenyar i a desenvolupar programes d'esport i dona pensats per una dona esportista.

Aquesta comissió té com a principals objectius la realització d'un estudi detallat de l'estat actual de la pràctica esportiva de les dones a les Illes Balears; la promoció i el foment de la pràctica esportiva entre les dones; l'increment de la presència de la dona esportista en els mitjans de col·laboració; la col·laboració amb altres administracions per a la millora de la presència de la dona a l'esport, sobretot pel que fa a l'esport en edat escolar i en les tasques de direcció i finalment la integració i la participació en fòrums internacionals. D'altra banda, aquesta comissió també organitza unes jornades sobre esport i gènere que tendran lloc el proper 25 de juny i que comptaran amb l'assistència de destacades esportistes i dones dirigents a nivell balear, estatal i internacional.

El nostre govern, com estic segur que tots els grups de la Cambra, està convençut també que és necessari potenciar el protagonisme de la dona a l'àmbit esportiu.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, vol fer ús de la paraula? Tengui en compte que no podrà contestar el conseller perquè ha exhaurit el temps, però... Intervengui.

EL SR. COSTA I SERRA:

Me n'he adonat després d'haver demanat la paraula, però en faré ús de totes maneres, únicament per posar de relleu que... i la felicitació al Govern perquè per primera vegada...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Una mica de silenci, senyors diputats, senyores diputades.

EL SR. COSTA I SERRA:

... perquè per primera vegada s'ha fet un esforç i s'ha posat en valor amb aquesta comissió d'Esport i Dona, perquè com molt bé apuntava el conseller hi ha impregnada tota una cultura que falta posar en valor dins el món de l'esport tot... en primer lloc l'esport femení, però també la implicació de la dona en totes les federacions, en tots els clubs.

Per tant, crec que la sensibilització que ha tengut l'actual conselleria amb el director general és una magnífica iniciativa i crec que necessita el suport de tots i menys rialles.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Remor de veus i algunes rialles)

Senyors diputats, si els sembla, continuarem.

1.6) Pregunta RGE núm. 2671/10, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Josep Dalmau i Fortuny, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a servei de recepta electrònica.

La següent pregunta RGE núm. 2671/10 és relativa a servei de recepta electrònica i la formula el diputat Sr. Francesc Dalmau del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Dalmau, té la paraula.

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats, Sr. Conseller de Salut sabem que des de la Conselleria de Salut i Consum s'impulsen tot un conjunt de projectes i d'iniciatives tecnològiques orientades a la millora de l'accés i l'ús dels serveis sanitaris per als ciutadans de les Illes Balears, com per exemple la targeta sanitària individual, la història clínica digital, la recepta electrònica o el suport dels sistemes de cita per internet, que ja és possible a la nostra comunitat autònoma mitjançant el portal del Servei de Salut que funciona des de fa un parell de mesos.

Avui, des del Grup Parlamentari Socialista, ens interessam novament per la recepta electrònica a causa de la seva importància i transcendència per al sistema de salut i també per la facilitat que implica als ciutadans de les Illes Balears. La nostra pregunta va en relació amb el fet que ens expliqui com es consolida la dispensació de medicaments mitjançant la recepta electrònica a aquestes illes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat, com vostè diu el programa de recepta electrònica està inclòs dins un projecte que és una aposta ferma per la implantació de les tecnologies d'informació i comunicació i que és un element, un instrument que ajuda a millorar la qualitat d'atenció sanitària.

És un projecte que s'inicia a l'anterior legislatura a finals del 2006 i que acaba implantada a qualsevol atenció primària de totes les illes el desembre del 2008, per tant ja fa gairebé més d'un any i mig que està implantada a tota la comunitat autònoma. Això vol dir que hi ha més de 750 metges a atenció primària que ho tenen i des de juliol del 2009 hi ha un procés a nivell d'hospitals, en aquests moments ja l'hospital d'Inca, GESMA i Formentera ho tenen implantat i a finals d'any ho tendran tots els hospitals públics, i evidentment les 417 oficines de farmàcia de la comunitat autònoma també ho tenen.

Evidentment, aquest programa vol tenir una sèrie de beneficis, per exemple, als usuaris, entre altres coses perquè guanyen en accessibilitat al medicament, especialment els malalts crònics que necessitem medicació durant un temps llarg i periòdic i per tant, evita desplaçaments als centres sanitaris només per a obtenció de medicaments. Una altra cosa qualitativament important és que aquells medicaments visats, la gran majoria, ja no necessiten el desplaçament de l'usuari.

També evidentment els metges surten guanyant en el sentit que el sistema dur un caramull d'informació i documentació que els permet fer un millor ús del medicament perquè entre altres coses permet receptar per principi actiu, la qual cosa vol dir que si el genèric està comercialitzat en un 88% de casos es dispensa un genèric.

Evidentment a l'Administració també l'ajuda perquè pot fer millor una gestió del producte farmacèutic. Un de cada tres ciutadans, en aquests moments, que necessita un medicament ja el té per recepta electrònica, el 54% de medicament dispensat ja ho ha estat en modalitat de recepta electrònica i ja s'han prescrit més de 10 milions de receptes electròniques. Això vol dir que més d'un quart de milió d'habitants de la nostra comunitat autònoma se n'han beneficiat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicenç. Sr. Dalmau, vol fer ús de la paraula?

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

Sí, gràcies. Sr. Conseller, crec que ha estat bastant clar i aclaridor amb les seves paraules, nosaltres tan sols el volem animar a continuar en aquesta línia perquè creim que aquesta haurà estat la legislatura en què els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears hauran vist notablement la millora en la qualitat de vida i el fet que els malalts, per exemple, amb malalties cròniques, no hagin de desplaçar-se únicament per renovar les seves receptes tradicionals i ho puguin fer directament a les farmàcies millora àmpliament la qualitat de vida d'aquests ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Dalmau.

1.7) Pregunta RGE núm. 2667/10, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversions del Govern de l'Estat en matèria ferroviària.

La següent pregunta RGE núm. 2667/10 és relativa a inversions del Govern de l'Estat en matèria ferroviària, la formula el diputat Sr. Antoni Pastor del Grup Parlamentari Popular. Sr. Pastor, té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Si em permet abans de començar, ens agradaria adherir-nos a les paraules del Sr. Costa de felicitació al Govern pel gran esforç i el magnífic resultat que ha aconseguit aquest cap de setmana dels esportistes de les Illes Balears, la cara de cansament i esgotament d'aquest govern està més que justificada, ha estat un gran esforç i per tant, l'enhorabona.

Ara ens agradaria ja passar a la pregunta. La setmana passada vàrem poder llegir en un mitjà autonòmic que perillaven les inversions en temes ferroviaris i posava en boca del ministre de Foment, el Sr. Blanco, que no estaven disposats a finançar projectes que tenguessin vagons buits i que perillaven no només aquelles obres que no estaven licitades, sinó també les que estaven licitades.

Ens agradaria saber quines obres són aquestes, les que el Sr. Blanco posa en dubte, i quines vostès, per tema de recursos i per tema tal vegada d'estalvi, posen també en dubte.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Pastor, ni la Conselleria de Medi Ambient i Mobilitat ni tampoc la Conselleria d'Economia i Hisenda no tenen notícies que s'estigui alentint o suprimint cap tipus de finançament pel que fa al conveni ferroviari. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies. Ho varem llegir en un mitjà, m'imagín que vostè també ho va llegir.

Vostè ha estat un d'aquests consellers que ha dedicat una gran part de temps d'aquesta legislatura i també de pressupost a mirar al passat. Crec que ha estat un dels que més ha mirat al passat. La meva padrina m'hagués dit "a aquest el Bon Jesús el castigarà" quan vostè va començar a dimonitzar les obres que s'havien fet a la passada legislatura, ni vostè ni jo no ens creurem que hagi estat aquest l'efecte, no?

Crec que ha estat més que res que vostè ha estat incapaç -ha estat incapaç- de mirar cap al present. També ha mirat cap al futur. Vostè, vostè ha pressupostat obres per a aquesta legislatura de molts de doblers, obres que no solucionen el transport públic d'aquesta comunitat. N'hi posaré una d'exemple: es vol gastar 18 milions d'euros a Manacor a fer un bocí de tren que l'ajuntament i els seus ciutadans no volen.

I jo em deman, Sr. Conseller, no és el moment, ara que el ministeri es qüestiona segons quin tipus d'obres, de renegociar amb ells i dedicar-se a mantenir el que ja té? No és moment, Sr. Conseller, de donar garantia i seguretat als ciutadans, als usuaris del tren de Manacor? No és el moment de deixar-se de noves obres i consolidar les que tenim i donar als ciutadans un tren segur?

Miri, no és casualitat, no li ho retreim, això no és culpa de ningú, qualsevol que gestiona té perill que li passin aquestes coses, però per favor prengui mesures i revisi el que té fet.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Pastor, miri, precisament el que fa el Govern actual és tenir un conveni de transport ferroviari, de 400 a 43 milions d'euros, precisament per modernitzar tot el tren, totes les instal·lacions i tots els sistemes de seguretat i fins i tot canviar els trens. Per tant, efectivament, li don suport a això. Això és el que feim.

Per altra banda, si vostè em parla de vagon (…), que per cert no són vagon, són cotxes, els vagon el que fan és traslladar mercaderies o bestiar, no? Si em parla de vagon buits, bé, vostè en deu saber molt perquè al cap i a la fi varen fer el metro...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores diputades.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

... i el metro que jo sàpiga va molt buit. Per tant, l'únic que li dic és que feim una de les propostes que hi ha al Pla director sectorial de transports, una de les principals propostes que hi ha al Pla director sectorial de transports que varen aprovar vostès a la seva legislatura.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 2664/10, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a repercussió de la pujada d'imposts en el creixement de l'economia de les Illes Balears.

Passam a la següent pregunta RGE núm. 2664/10, relativa a repercussió de la pujada d'imposts al creixement de l'economia de les Illes Balears, la formula el diputat Sr. Jaume Tadeo del Grup Parlamentari Popular. Sr. Tadeo, té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, la setmana passada li vaig demanar, després de la política de tall que s'ha intentat dur a terme des del Govern central com també des del d'aquí, des del Govern de les Illes Balears, que en aquests moments s'ha constatat que és insuficient per sortir de la crisi, quines mesures prendria el Govern per tal de fer front a la difícil situació que hi havia. Crec que vostè no em va contestar, sí que ho va fer més tard el president de la comunitat autònoma, el Sr. Antich, dient, aquí en un debat que hi va haver amb posterioritat, quines mesures

prendria, entre aquestes pujada d'imposts, IRPF, ITP, i algun impost nou.

Quines conseqüències creu vostè que tindrà aquesta pujada d'imposts, tant l'estatal com també aquí a la comunitat autònoma, sobre l'economia i el creixement econòmic de les Illes Balears?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Tadeo. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, a nivell de l'Estat els impostos que es pugin, el que està previst, que és l'IVA, ja s'ha comentat al seu moment que tindrà algun efecte d'alentiment del creixement o de l'activitat en alguns casos, tot i que l'IVA de tipus reduït no es toca, però tindrà sens dubte algun efecte que, en aquests moments és difícil de mesurar.

En el cas de les Illes Balears les mesures fiscals que s'han posat damunt la taula, atenent que afecten trams de renda alta, pensam que tendran un efecte molt limitat en el creixement econòmic. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Tadeo, té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, efectivament posa el dit dins l'ull, les mesures que va prendre fins ara el Govern, que és retallada dels sous, retallada de despesa... o renda disponible dels ciutadans, això impedirà el consum, no reactivarà la inversió i conseqüentment no es crearan lloc de feina. Ara pugen, una volta passada aquesta política duita a terme des del Govern central principalment de *despilfarro*, d'invertir mitjançant inversió pública i s'ha vist que açò no és suficient, ara ens passam a fer una política fiscal expansiva, pujant els impostos i vostè ja diu aquí avui que això produirà un alentiment de l'economia.

Senyores i senyors diputats, avui veim com les polítiques que duen a terme tant el Govern central com el Govern de les Illes Balears no van encaminades a reactivar l'economia. Li torn a dir el mateix que li vaig dir la setmana passada: quines polítiques pensen dur a terme per tal d'afavorir allò que necessiten els ciutadans i per tal d'afavorir allò que necessiten els empresaris, que és crear confiança, crear confiança perquè es torni consumir, perquè es torni invertir i perquè es tornin a crear llocs de feina?

Vostès fan, el socialistes fan la política que al final ens du més atur, més impostos i més dèficit. Recordem que Europa...vull recordar que a Europa els tres països que estan pitjor econòmicament, tots tres, estan governats per partits socialistes.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Sra. Presidenta. Jo, Sr. Tadeo, estic sorprès amb la seva resposta perquè és la primera vegada que sent -si ho he entès bé, ho llegiré detingudament- que la política d'inversió pública -cito textualment- és un *despilfarro*, no ho havia sentit dir mai, això, és un *malgastament*, no ho havia sentit dir mai, que la política d'inversió pública es consideri així demostra molt quina és la seva noció de la política econòmica, Sr. Tadeo, i la del seu partit perquè fins ara tots els països del món han tirat de la inversió pública per treure els països de la crisi econòmica i evitar una gran depressió. I ara ens trobam amb un problema, efectivament, de dèficit i de deute i tots els països fan les mesures correctores respecte a això.

Sr. Tadeo, Anglaterra, Alemanya ahir mateix, pujades d'impostos!, quatre tributs, quatre tributs pujarà Alemanya; Anglaterra es planteja un altre tipus de mesures de caràcter fiscal en la mateixa línia. No digui que és el govern socialista, no ideologia les coses, Sr. Tadeo.

Tècnicament el Banc Central Europeu, el Fons Monetari Internacional i tots els països del món, tots fan aquestes mesures, per tant, voler criminalitzar o dimonitzar el Govern de les Illes Balears perquè ha fet el mateix que han fet els altres en el moment en què ho han fet amb resultats pensam que positius em sembla que és un exercici d'un enorme cinisme i d'una enorme ignorància.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments i petit aldarull*)

LA SRA. PRESIDENTA.

Gràcies, Sr. Conseller.

1.9) Pregunta RGE núm. 2670/10, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a seguretat pública.

Passam ara a la següent pregunta RGE núm. 2670/10, relativa a seguretat pública, la formula la diputada Sra. Maria Torres del Grup Parlamentari Socialista.

Sra. Torres, té la paraula.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. La seguretat pública és una matèria prou important i sempre és un tema sensible per a la ciutadania. Per això, avui li pregunt a la consellera que té competències en la matèria, quines actuacions s'han dut a terme des de la Conselleria d'Innovació, Interior i Justícia en aquesta matèria? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Torres. Sra. Costa, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, des de la conselleria varem fer una activitat d'anàlisi, de diagnosi de les necessitats en matèria de seguretat pública que tenia la nostra comunitat i varem continuar desplegant l'anterior Pla de coordinació de policies locals. Posteriorment, en el Pla estratègic 2009-2010, a més de tenir en compte les activitats de l'anterior pla de coordinació de les policies locals, va incorporar nous programes de seguretat d'acord amb la realitat emergent a les nostres illes.

Específicament en matèria de seguretat pública, les activitats més significatives que fins al moment s'han dut a terme segons aquest pla de referència, les resumiria en les següents: en primer lloc, la implantació de la plataforma informàtica EUROPOP, la qual ens permet integrar i compartir la informació de totes les policies locals amb un sistema únic d'informació recíproca; per altra banda, l'impuls a la creació de les juntes locals de seguretat; en tercer lloc, la incorporació de les noves tecnologies a les policies locals amb la finalitat de millorar l'eficàcia i l'eficiència dels serveis. Per posar només un exemple la instauració del drogotest i un alcohobotest, en aquest cas, a les illes d'Eivissa i Formentera com a programa pilot, ja actualment en procés d'implantació a la resta de les illes.

Pel que fa -i continuant amb les noves tecnologies- al marc de les policies locals no puc deixar de parlar de la implantació de la intranet al llarg del 2009, que ens permet crear un marc de comunicació operativa en temps real entre totes les policies locals de tots els municipis i de totes les illes.

Per últim, vull destacar també el foment, la creació i la consolidació dels consells de coordinació de les policies locals. I ja per acabar, no vull deixar d'esmentar la implantació que ha tengut o dona tan bons resultats com deia la implantació de la figura del policia tutor, la qual ens permet detectar i evitar conflictes produïts a l'entorn escolar.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. Sra. Torres, no vol fer ús de la paraula.

I.10) Pregunta RGE núm. 2668/10, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pujada d'imposts.

Passam idò a la següent pregunta RGE número dos mil.... Sí? Sr. Moragues.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Sra. Presidenta, és per demanar l'ajornament d'aquesta pregunta a causa que el president es troba fora de la comunitat autònoma.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord, per tant, queda ajornada aquesta pregunta.

II. Interpel·lació RGE núm. 1071/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb la formació professional.

Passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la Interpel·lació RGE núm. 1071/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, és relativa a política del Govern en relació amb la formació professional.

En nom del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Munar.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Puj aquí conscient de quin és el moment en què ens trobam, sé que hem de defugir de demagògies estèrils i de reflexions de política de saló. Avui matí un il·lustre periodista d'aquesta illa deia a una ràdio que "estam sobreactuant i que el teatre dins la política forma un grau excessiu de protagonisme", i jo coincidisc amb ell.

Sabedor per altra banda de qui li parla del repartiment maquineu que vostès atorguen, només fa dos segons a un dels nostres diputats li han dit "cínic i ignorant", és a dir, vostès pertanyen a un grup, a nosaltres ens atribuïu el de conservadors, retrògrads, que gaudim d'una intel·ligència depredadora i on la cultura no és més que una ornamentació per presumir a les reunions de nous rics. He intentat anar per tant, a la seu dels il·lustrats, progressistes i honorats investigadors, hi he anat amb humilitat franciscana, a les propostes que des del PSOE feis a la vostra pàgina web, propostes que parlen de l'horitzó 2020. He de dir que la proposta d'horitzó del 2020 és un plagi, un més dels molts plagis que vosaltres feis. Això ho va fer la Universitat de Barcelona molt abans que vosaltres, fent una proposta de quina havia de ser l'estratègia que seguiria la Universitat de Barcelona fins l'any 2020. Algun dels vostres depredadors va agafar aquella idea, l'ha vestida i ha dit, "horitzó 2020" i el venen com si fos l'estrella de David. És el vostre estil.

Així també m'he estudiat els 140 fulls que documenta una publicació seva, el Pla d'ocupació de la seva Direcció General d'Ocupació. Per cert, molt complet, molt ben analitzat i molt ben estructurat en diversos capítols allà on es plantegen les fórmules, anàlisis i tasques a desenvolupar envers la Formació Professional. Així també, he analitzat les hemeroteques i els llibres de sessions del Parlament d'aquesta legislatura pel que fa referència a la Formació Professional. Aquí per exemple hi ha un document, *Formación Profesional, pilar básico en la estrategia del nuevo Gobierno para el período 2011-2014*, grandiloqüent com tot el que feis vosaltres. "*La coyuntura actual nos ofrece la posibilidad de liderar el proyecto de innovación y modernización de la Formación Profesional del sistema educativo en las Islas Baleares. Para ello es necesario trabajar en el diseño y construcción de las estrategias y objetivos que guiarán las líneas de la estructura y de la actuación legislativa*".

Anomenen quatre punts, impuls a una societat innovadora centrada en les persones; formació del capital humà clau per a la innovació; innovació en els entorns on es desenvolupin processos d'educació i formació; innovació social, bla, bla, bla, bla... Segueixen vostès a més, creant un Consell de Formació Professional, la idea és magnífica, com tot el que vosaltres feis, on intervenen les administracions, allò de què vostès parlen de la transversalitat, les administracions transversals, els sindicats, les empreses, tota aquesta parafernàlia. Molt bé, tot això fantàstic!

Per tant, una vegada haver begut de la vostra intel·ligència política, de la vostra perspicacitat forma d'avançar-vos políticament a les necessitats del nostre petit país, he analitzat les fredes, dures i mafistofèliques dades de la situació actual de la Formació Professional a la nostra comunitat. Sobtat davant la bipolaritat davant d'allò que deis que s'ha de fer i allò que veritablement feis, m'he quedat perplex. Sabeu que diu el Consell Europeu de Lisboa davant tot aquest fandango?: "*La actividad innovadora es un factor fundamental para estimular el crecimiento de la productividad y la competitividad y un factor clave para lograr el crecimiento sostenible*". Això ho sap pràcticament qualsevol, però l'Observatori de Lisboa ho diu per si n'hi ha algun que no ho ha acabat d'entendre.

Amb tota la vostra artilleria investigadora i d'estudis, que d'això sí que en sabeu, resulta que aquest curs no fa 12 anys, no fa cinquanta lustres, aquest curs 2009-2010, d'un total de 5.543 persones que sol·licitaren matricular-se, xifra que suposa un increment d'un 29% respecte l'any anterior, doncs de la xifra esmentada, 1.539 quedaren en llista d'espera. Però, i vostès no sabien que en època de crisi laboral greu sempre hi ha un augment de persones que cerquen una alternativa? Dels programes de qualificació inicials destinats a joves que no han acabat l'Ensenyament Secundària Obligatoria (ESO), es realitzaren 1.636 demandes, de les quals 539 en principi quedaren fora. És a dir, pràcticament un terç dels que ho sol·licitaren quedaren fora.

És a dir, que vostès, amb tanta planificació, planificadors, assessors, savis i investigadors, no sabeu que la nostra comunitat que ostenta el prestigiós de ser, amb un 40%, la que té més adolescents que no arriben a aconseguir acabar ESO. I no sabeu que tenim més d'un 66% d'adolescents que es troben sense cap titulació superior a l'ESO. I per si tot això fos poc,

només un 50% dels que inicien els estudis no obligatoris, aconseguixen la titulació que comencen. I a l'hora de planificar, vos adonareu d'allò que fins i tot és a les revistes de perruqueria, tenim la piràmide invertida, la meua filla de 12 anys l'altre dia a l'escola li ensenyaren això de la piràmide invertida, i per tant, deveu saber que no importen tants de planificadors i tants d'estudis que ens costen una ronyonada, per saber que allò que el sociosanitari i el sanitari necessitarà de nous professionals i que això pot ser una font aquí on poden beure un munt d'adolescents que no tenen ni possibilitat de saber cap on han d'adreçar el seu futur.

Per tant, de tot aquest trull, per favor, llegeixin allò que vostès escriuen i deixin que vostès diguin allò que diu la societat, allò que precisa el mercat laboral està definit i ben definit. Això sí, després surt el seu director general mediàtic, com ell sol, fent càtedra i amb unes capacitats de gestió mediàtica, que sincerament em pareixen extraordinàries i diu que adaptaran la formació a les necessitats de les empreses. Bé, ara vostè ens explicarà de tot això què s'ha fet realment. A mi em queda Sr. Conseller, l'espera impacient de la seva intervenció. Li preg que s'abstengui de papers, que li haurà escrit aquest famós director general, grandiloqüents, amb percentatges maquillats, anàlisis i més anàlisis. No em vengui en què més de 200 persones ja han iniciat un programa de formació *on line* amb els catalans, el vostre filo-catalanisme, ara han inventat el que fa anys que feim totes les comunitats amb altres conceptes, i això 200 alumnes de totes les illes fan un curs *on line*, oh! repicarem i direm que bé que ho feis, perquè això ho feis molt bé. Feis un projecte, en comencen 150, en Zapatero donarà un ordinador! I surt la consellera, el conseller que vendrà, l'altre que se'n va anar i tots allà a la foto amb un ordinadoret, però només n'hi ha un que en té un. Els al·lots avui en dia segueixen fent feina amb el llapis i una pissarreta de guix. Això és el que tenim en aquesta comunitat.

Per tant, aquesta pel·lícula ja l'hem vista, programes pilot, experiències innovadores i capdavanteres, tot això no ens interessa. Convenci'm per favor, Sr. Conseller, que la Formació Professional no és l'assignatura pendent del seu sistema educatiu, amb les següents sis qüestions que li pregam que ens expliqui: Formació Professional, assignatura pendent; falta del desenvolupament normatiu i estratègic del model integrat de Formació Professional; Pla d'ocupació, què heu fet aquests darrers mesos? No em faceu volar coloms amb el Pla de formació que el m'he estudiat, 140 folis de penitència per dir-me tot el que s'hauria de fer i no es fa.

Jo vos deman, aquests darrers sis mesos quantes reunions han tengut el seu director general mediàtic i el director general de Formació de la Conselleria de Treball per a propostes concretes, per prendre decisions concretes? Segona pregunta, quina coordinació hi ha entre aquesta Formació Professional de la conselleria i la formació de la Conselleria de Treball, conseqüència naturalment del primer punt.

Tercer, falta de l'oferta educativa orientada fonamentalment a l'atenció de les necessitats dels sectors estratègics i emergents de la nostra comunitat autònoma. No té res a veure això amb fa cinc anys, per favor, ens diguin quin són els projectes que tenen per al curs que ve, els que faran concretament, no els que els agradaria fer, no el que diuen els llibres que s'ha de fer, no, el que vostès faran. Mancança i obsolescència de les infraestructures i equipaments adequats. No es preocupin, no els demanam en època de crisi que facin 50.000 cases, facin una visita a Tomeu Català, a Tomeu Suau i a Jaume Santandreu i els diran la quantitat d'infraestructures a Palma que tenim que no estan utilitzades per a res i que amb una rentada de cara s'hi pot començar a fer feina. Nosaltres els donarem idees.

Insuficients les places ofertes pels programes de qualificació professional inicial, poden veure un allau d'articles a totes les hemeroteques durant mesos dient això, no han estat suficient les places, ni es preveu que ho siguin. Insuficiència de places ofertes per als cicles formatius de grau mitjà i superior, com ho tenen previst per a l'any que ve? Es donava la paradoxa conseller, que la seva predecessora s'alegrava que hi hagués hagut un 29% més d'alumnes que volguessin fer Formació Professional, dient que era ella que havia aconseguit amb una gran capacitat de motivació psicopedagògica..., però després no les va poder donar plaça perquè no ho havia planificat. O sigui, va sortir a fer allò que fan *las chicas de la Cruz Roja*, ja que les agrada el cine friki a tota l'esquerra...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Munar, ha d'acabar.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

..., i ara resulta que llavors no varen poder donar places.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments i petit aldarull*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula en representació del Govern el conseller d'Educació i Cultura, el Sr. Llinàs.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, li agraeixc que hagi fet una intervenció amena i sens dubte de vegades un poc mordaç, però sobretot amena i de vegades en aquest Parlament no ens trobam amb aquestes situacions. Jo evidentment havia fet una preparació i no m'havien donat uns papers, sinó que jo, com sap, em sol fer les meves fitxes personals a mà per fer intervencions, perquè són amb les que més còmode em trobo. Evidentment, si vostè consulta hemeroteques, informes, jo també consult aquestes coses, però després a l'hora d'intervenir, duc la meva fitxa.

Miri, vostè parlava i sé que no m'ho feia directament a mi, sinó el que havia passat abans d'aquesta intervenció, d'adjectius, no sé què. Miri, si vostè quan intervé i parla amb mi, em diu si jo empr adjectius, jo li diré que molt pocs i si no es pot demostrar, jo dic el que he de dir i els adjectius, que solen ser molt dolents, perquè els bons quasi mai s'utilitzen, no els sol utilitzar. Però com que havia fet la meva feina, lògicament, li he d'explicar la meva feina.

En més de quatre ocasions crec que he tengut l'oportunitat de poder parlar en aquesta cambra, o bé en comissió o aquí directament sobre temes de Formació Professional, unes vegades ho he fet a nivell genèric dins tota una sèrie d'intervencions, com poden ser pressuposts, o pot ser quan veig fer la meva primera intervenció després de ser nomenat conseller, però també a vostè li he contestat concretament Sr. Munar, a la pregunta que em va fer sobre l'informe del Consell Escolar, alguns aspectes de la Formació Professional, com també ho vaig fer a la Sra. Marí a una pregunta que també em va fer, o com també ho vaig fer a la Sra. Rita amb altres temes relacionats amb la Formació Professional, per tant, no és la primera vegada que interveinc aquí parlant d'aquest eix fonamental del Govern.

En el document que vostès havien presentat, evidentment, crec que deia, miri, hi ha hagut restriccions pressupostàries i a més, s'ha augmentat el professorat, quines mesures tenen vostès previstes per fer? Això era un poc el que jo he vist del document que vostès havien presentat. És veritat, hi ha hagut restriccions pressupostàries, això és cert. Hi ha hagut també més alumnat i això també és cert. Llavors aquí hauria d'intentar que es produís la quadratura del cercle, però ni en Ramon Llull ho va aconseguir, per tant, jo no pretenc ni arribar a Ramon Llull, ni molt manco! Però sí li he de dir una cosa i és que el 2008 les assignacions pressupostàries a Formació Professional varen augmentar un 80% i el 2009 un 70%. Bàsicament en temes d'equipaments i ajudes. Els equipaments es varen fer, enguany invertim menys euros a equipaments, però sí que hem pogut invertir una quantitat semblant a l'anterior en temes de professorat, és a dir, de capítol 1. I ho hem fet d'una manera que no afecti un eix d'aquesta conselleria com és la Formació Professional.

Però també li puc dir que en els moments que hi ha pocs duros o euros és quan s'ha de fer realment política. Quan hi ha molta abundància econòmica, o bonança econòmica, repartir és molt fàcil i tenir contenta la gent també és molt fàcil. Però fer-ho a un moment determinat quan hi ha mancances i s'ha de fer política, sobretot política de cara als interessos dels ciutadans. La feina que hem fet nosaltres en FP i altres temes i la que intent dur a terme en tot moment són, tenint en compte la previsió en què ens trobam en aquest moment, el rigor, la il·lusió, la constància i sobretot un altre tema, que és la prioritització. La prioritització el 2009 no és la mateixa que la de l'any 2010 ni la del 2008, per tant, ens hem d'adaptar a aquestes circumstàncies.

La Formació Professional no és un eix de la conselleria que estigui de moda, és que és un eix que estam convençuts que és bàsic per a aquesta comunitat autònoma. La Formació Professional va directament a tres punts bàsics de la nostra societat: un punt, perquè ho qualifica d'una manera de cada vegada més clara i amb més resultats positius les persones que

estudien Formació Professional per inserir-se professionalment. Un segon punt, perquè frena d'una manera substancial l'abandonament escolar. I un tercer, perquè capgira el fracàs i l'èxit escolar, el fracàs amb èxit escolar. Miri, amb uns resultats com hem pogut analitzar de la nostra comunitat..., que no diré que siguin magnífics, perquè no són ni mitjancers i vostè i tothom ho sap, el resultat que tenim de fracàs escolar i que tenim d'abandonament escolar, aquest eix de Formació professional dóna a la diana precisament en aquests tres punts que jo li he dit. I dóna a la diana perquè no és només fer una cosa que està de moda, o una cosa que fan a Barcelona, o que fan a una altra banda, és perquè arriba allà on ha d'arribar.

Quant a qualificacions, vostè ho ha dit, qualificacions en aquest cas per a persones que fan una ensenyança reglada, inicial per poder-se introduir dins el món laboral, l'experiència que tenim dels nostres professionals titulats en cicle formatiu de grau superior i de grau mitjà, troben, ara amb més dificultat, però han trobat sempre una inserció molt positiva. I també aquells altres que donades les circumstàncies han volgut seguir els seus estudis dels cicles superiors després cap a la universitat, també ho han pogut fer perquè s'ha facilitat el pas i la convalidació.

Però a més, hem canviat l'oferta i l'oferta és que no és únicament i bàsicament en els centres de Formació Professional; vostè m'ho deia, hi ha molts de sistemes, com pot ser l'ensenyament a distància, però hi ha una altra cosa que és la flexibilització d'aquests estudis. I ens hem adaptat a les necessitats d'aquestes persones que necessiten Formació Professional i s'ha flexibilitzat quant que poden fer els mateixos estudis amb més temps i a més, ens adaptam als seus horaris. Això és feina i és planificar que hi ha uns senyors que es troben d'una manera determinada i nosaltres els donam una resposta. Feim feina de cara a les persones, amb una oferta adequada a elles i sobretot compaginant el seu horari de treball, o en aquest cas, en aquests moments, als seus horaris de trobar-se a l'atur.

Tots sabem quins sectors eren els prioritaris i els que havien de tenir sortida, com eren educació infantil, dependència i els aspectes socials. Però també hem de tenir en compte que durant molt de temps en aquesta comunitat pensàvem que havien de tenir sortida tots els cicles formatius relacionats amb turisme i eren els cicles de Formació Professional que estaven més buits. I allà on els posàvem, en els centres que eren a municipis turístics estaven més buits, tu planifiques per una banda, però després te trobes que el mercat, l'empresa, la situació d'un moment determinat feia que aquests cicles formatius no s'omplissin perquè es trobava feina fàcilment sense tenir el cicle formatiu fet.

Crec que m'avisen i encara em queda molt. Un altre tema, programes de qualificació professional per evitar l'abandonament i això són els programes de qualificació provisional inicial que ha tengut un èxit gros i fort en aquesta comunitat, i amb això el que li vull dir és que he donat instruccions directament als directors generals perquè, aquelles persones que es trobin en situació d'evitar l'abandonament escolar i puguin fer programes de formació inicial, el proper curs no quedi ningú a fora de les peticions que puguin fer. I és una cosa prioritària per part d'aquesta conselleria de cara al curs que ve, que vostè m'havia demanat, i sobretot tenint en compte els retalls que hi pugui haver, per a la conselleria i per a mi

mateix és prioritari que aquests alumnes que es troben en 16 anys amb aquestes dificultats puguin tenir en tot moment una sortida.

Capgirar el fracàs. Evidentment, girar-lo de dalt a baix és molt difícil, però també li he de dir que a través d'aquests cursos estam donant titulacions a persones que ja havien abandonat el sistema, i que per tant han tornat, i s'estan qualificant en aquest moment no de cara a una formació professional però sí per aconseguir uns títols d'educació secundària obligatòria que els facilitarà unes altres sortides dins el món personal de la persona i la seva formació al llarg de la vida.

Per tant estam fent feina en aquests tres eixos que jo li he explicat, i és la realitat que tenim i amb la qual ens trobam en aquests moments.

Centres integrals. Vostè em comentava del Consell de la Formació Professional. Es va posar en marxa l'any 2000, no és una qüestió d'ara; jo era en aquell moment director general de Formació Professional, quan es va posar en marxa. El seguiment en aquell moment va ser molt positiu, després..., jo no l'he seguit perquè en moments no he estat al front del tema i per tant, encara que enguany em toca presidir-lo, encara no l'he presidit cap vegada, però supòs que en el moment en què es faci el canvi sí que estaré assabentat del tema de formació professional.

I els centres integrals -que no sé si tenc temps, si la presidenta és un poc magnànima-, els centres integrals li he de dir que tenim quatre projectes que després, quan tenguí un moment els hi explicaré, quatre projectes per començar tot el tema de centres integrals i, sobretot, perquè aquesta assignatura pendent que existeix entre treball i educació jo fa molts d'anys que la veig, Sr. Munar, però és que l'ha vista tothom, i jo he assistit a Madrid en un moment determinat, que hi va haver un ministre que era el Sr. Pimentel, que precisament una de les coses per les quals va dimitir va ser per l'enfrontament que hi havia entre treball i educació. Amb això no li retrec un ministre del seu govern, sinó que li dic que és un problema que fa molt de temps que existeix i que encara no s'ha solucionat. Nosaltres estam en camí amb els centres integrals i amb la coordinació que pensam fer. Serà total? No li vull dir mentides, dubt que sigui total, però també estic segur que hi haurà actuacions conjuntes entre una conselleria i una altra.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llinàs. Per fixar posicions, per part del Grup Parlamentari Mixt, la Sra. Sureda. Té la paraula, Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, l'educació, i en particular la formació professional, és un dels principals punts per al desenvolupament de les persones, per al seu futur i per al seu benestar.

Les Illes Balears s'han caracteritzat i es continuen caracteritzant per un percentatge important en fracàs escolar, abandonament i baixa matrícula en ensenyament no obligatori. Des d'Unió Mallorquina pensam que és molt important dedicar esforços a la formació professional. En aquesta mateixa legislatura, a proposta d'Unió Mallorquina, vàrem aprovar una iniciativa encaminada a compatibilitzar els estudis de formació professional amb el desenvolupament d'un lloc de feina.

Des del Govern s'ha de fer un gran esforç per garantir que els cicles formatius existents s'adeqüin a les necessitats laborals dels llocs de feina de les Illes. Està ben formats equival a tenir una feina millor remunerada, amb millors condicions i més segura. S'ha de dignificar la formació professional, s'hauria de fer una campanya des del Govern per dignificar aquesta formació. Vivim en uns temps molt difícils, i l'ensenyament per poder accedir a un lloc de feina és imprescindible. Per això és molt important una bona preparació teòrica i pràctica que ajudi a millorar la qualitat dels serveis.

S'han de signar més convenis i arribar a acords amb empreses públiques i privades perquè es facin pràctiques, es millori la qualitat dels serveis d'aquestes i es garanteixi que els estudiants de la formació professional tendran preferència per entrar a formar part de la plantilla de treballadors d'aquestes empreses.

Necessitam no tan sols un increment dels recursos econòmics i personals destinats a la formació professional, sinó emprar la imaginació per tal que els recursos destinats siguin més efectius i incisius en la necessitat de millora laboral a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera.

El sistema educatiu ha d'assegurar la integració de tot l'alumnat, la igualtat d'oportunitats educatives i la distribució equitativa dels recursos materials i personals entre els centres. S'ha de garantir l'ús del català d'acord amb la Llei de normalització lingüística, així com donar a conèixer l'anglès, l'alemany i altres llengües estrangeres, indispensables dins, per exemple, el sector turístic, principal generador de llocs de feina de les Illes Balears. Per al sector turístic, essent un sector de servei, és molt important el paper de l'educació i la formació dels seus treballadors, ja que la qualitat del servei depèn precisament d'aquesta formació.

Vivim una situació econòmica molt preocupant, i ara més que mai s'han d'invertir recursos econòmics per preparar els futurs professionals. S'han de cercar les eines necessàries i la col·laboració i coordinació màximes de les conselleries directament afectades per donar oportunitats a la formació. Des d'Unió Mallorquina pensam que és temps de formar,

d'ensenyar, no d'eliminar consorcis com el COFUC, que ofereixen molts de cursos de formació en català. El ciutadà ara més que mai demana aprendre el català, formar-se, reciclar-se per poder fer feina a un altre sector. En temps de crisi hem d'apostar per la formació, no eliminar-la.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, Sr. Llauger. Té la paraula, Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, en primer lloc vull felicitar-lo per aquestes recents jornades que hi ha hagut sobre formació professional, amb un títol que no ha agradat al portaveu del Partit Popular; també per la mostra de formació professional que s'ha fet, i també per aquestes xifres dels darrers anys d'augment de persones matriculades als cursos de formació professional. Nosaltres entenem que això és una bona notícia, i és una bona notícia perquè sabem, sobretot els que venim de l'ensenyament, que els cicles formatius proporcionen una molt bona formació, ofereixen moltes possibilitats d'inserció en el món laboral, i que hi ha una importància de prestigiar-la i de donar impuls.

Jo crec que encara vivim, o vivíem fins fa poc, jo crec que això s'està corregint, dins una inèrcia, que és la inèrcia que després d'acabar la secundària s'ha de fer batxiller, i si no es fa batxiller és un fracàs. Jo crec que hauríem de tendir a considerar el batxiller com uns cursos de caràcter molt específicament de preparació universitària, però s'han de prestigiar i s'ha de donar impuls als mòduls de formació perquè ofereixen aquestes possibilitats avui en dia d'oferir una qualificació professional molt bona, molt alta. A més els cicles formatius mitjans ofereixen després la possibilitat d'accedir als superiors, i tot plegat els dona unes possibilitats d'inserció laboral i de formació molt importants. En el cas dels cicles superiors, la seva qualificació laboral és en alguns casos comparable a la universitària, i les possibilitats d'inserció laboral possiblement més altes.

El fet que no tots els demandants hi hagin pogut accedir, realment el que fa és que s'hagi d'intensificar l'esforç i que s'hagi d'anar en aquesta línia. Naturalment quan una cosa està en una fase d'expansió es poden produir aquests fets, el que ens ha de dur a intensificar aquest impuls i aquest èmfasi en la formació laboral que entenem que la seva conselleria està fent.

Respecte de la qüestió sobre les relacions entre la formació professional que es fa des de l'administració educativa i la que es fa des de l'administració de treball, l'altre dia a una compareixença de l'antic conseller de Treball que es va fer en comissió va sortir aquesta qüestió. Evidentment hi ha una formació professional reglada, per dir-ho així, i una altra d'ocupacional, i hem de tendir cap a la coordinació i cap a planificar-les i veure-les d'una manera conjunta. Nosaltres entenem que els centres integrats són una bona resposta, que intenten acabar amb aquesta situació de dissociació. També la formació contínua, els centres integrats hi aposten o la tracten, amb la qual cosa jo crec que podem tendir cap a aquests

subsistemes, el de la formació professional reglada, el de la continuada i el de..., el de l'ocupacional i el de la continuada s'abordin d'una manera molt més conjunta. Sabem que des del Govern s'està treballant en la preparació normativa d'aquests centres integrats i l'encoratjament a avançar en aquesta qüestió, que nosaltres entenem que és molt important.

També voldria destacar molt breument..., ha fet referència a la seva intervenció a aquests programes de projectes de qualificació professional inicial, o també als cursos d'aprenentatge professional inicial, i nosaltres entenem que també són mereixedors d'un impuls en la mesura que són una bona resposta davant aquest panorama dramàtic de fracàs escolar com a programes que són adreçats als alumnes que no han pogut obtenir el graduat en secundària. Per tant pensam que és una bona resposta perquè la realitat actual és que un alumne que no té el graduat és un alumne que es queda amb totes les portes tancades; el graduat nosaltres entenem que en un sistema d'educació obligatòria i comuna fins als 18 anys l'objectiu ha de ser que la seva obtenció sigui universal o gairebé universal, és a dir, que la immensa majoria dels alumnes obtengui el graduat. El sistema en aquest moment ofereix moltes possibilitats d'atenció a la diversitat, però encara les xifres mostren que hi ha una porció, una fracció de l'alumnat que no aconsegueix tenir el graduat. Per tant aquests cursos de formació professional inicial o aquests projectes de qualificació professional inicial permeten aquesta obtenció, és una oportunitat més per a l'obtenció del graduat, i a més donen una qualificació laboral.

Poca cosa més, se m'acaba el temps. També l'encoratjament a continuar amb la qüestió de la formació professional a distància, és un camí que s'inicia, és un camí innovador. En qualsevol cas sí que li voldria dir que no es deixi impressionar per la demagògia, si s'han de fer estudis que es facin estudis, si s'han de fer programes pilot allà on sigui necessari que es facin programes pilot, perquè tant els estudis com els programes són instruments al nostre abast que poden revertir, i jo crec que en aquest cas hi estan revertint, en una millora de la formació professional.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Pel Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Morillas. Té la paraula, Sra. Morillas.

LA SRA. MORILLAS I NAVARRO:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, las políticas en materia de formación profesional para el Partido Socialista son una herramienta muy importante y un tema muy serio. Inciden directamente en una mejor cualificación y un mejor mercado laboral, beneficiando a toda la sociedad.

Potenciar la formación profesional previniendo la implantación de nuevos ciclos formativos dependiendo de las necesidades del mercado laboral, mejorando las dotaciones de los equipamientos de los centros que imparten ciclos de formación profesional, la firma de acuerdos y convenios con empresas para la utilización de espacios y equipamientos, como también hacer la previsiones necesarias, estas actuaciones se están llevando a cabo en materia de formación profesional desde la Conselleria de Educación y Cultura. La promoción y difusión de la formación profesional es también una tarea imprescindible para hacer llegar toda la oferta educativa al público en general, así como también establecer líneas de subvención entre entidades privadas, asociaciones sin ánimo de lucro y entidades locales para desarrollar cursos de aprendizaje profesional inicial, impulsar la innovación y la mejora de la formación profesional con cursos de formación, difusión e implementación de programas de movilidad internacional, jornadas, etc.

Las medidas impulsadas por el Govern de les Illes Balears para prevenir el abandono escolar prematuro y, como consecuencia, el fracaso escolar, han sido la implantación de los programas de cualificación profesional inicial, dirigidos a jóvenes, como muy bien ha resaltado el Sr. Conseller, de entre 16 a 21 años, con el objetivo principal de proporcionarles una formación básica y profesional que garantice la incorporación al mundo laboral o la permanencia dentro del sistema educativo a través de una formación específica de grado medio. Además de estos programas se ofrece al alumnado una alternativa factible para obtener a partir de esta formación el título de graduado en secundaria, algo que al Grupo Socialista nos parece imprescindible. Hay en marcha 90 programas mediante los que se da cobertura a 16 perfiles profesionales y de los que se benefician aproximadamente 1.300 jóvenes de les Illes Balears.

Es una realidad que uno de los problemas de nuestro sistema educativo es el elevado abandono escolar prematuro. Entre muchas de las medidas cabe dar un impulso a la formación profesional y en este camino trabaja, según creemos el Grupo Socialista, la Conselleria de Educación.

El número de alumnos matriculados en los ciclos formativos de las Illes Balears ha aumentado un 17,2% este cursos 2009-2010 respecto al curso anterior. Actualmente se imparten un total de 223 ciclos formativos de grado medio y superior, 139 y 84, respectivamente, de 18 familias profesionales. También se ha registrado un incremento en los programas de cualificación profesional inicial y en los cursos de aprendizaje profesional. Estas modalidades educativas se han puesto en marcha en colaboración con el Gobierno central con el objetivo de conseguir el éxito escolar y para intentar frenar el abandono escolar prematura, y facilitar una cualificación profesional que permita el acceso al mercado laboral. Estos datos se tienen que tener en cuenta en relación a las acciones que se están llevando a cabo desde la conselleria que usted dirige para potenciar estos estudios, acciones que actualmente están dando resultados, trabajando para mejorar la programación y planificación de los ciclos formativos y centros por islas, adaptándolos a las necesidades educativas y el tejido productivo económico de cada isla, intentando aumentar el número de especialidades de formación profesional.

También hay que resaltar que se pone en valor la formación profesional de régimen especial para los ciclos deportivos, la formación profesional *on line* para las personas que no pueden acceder a la formación presencial, y otras actuaciones transversales en toda las ofertas formativas son la orientación profesional, fomentar el espíritu emprendedor y la movilidad nacional.

También, para terminar, quería decir que la formación profesional habilita a todos aquellos estudios y aprendizajes encaminados a la inserción, reinserción y actualización laboral adecuando y aumentando conocimientos y habilidades de los futuros y actuales trabajadores, y he de terminar también diciendo que el Grupo Parlamentario Socialista apoya la política en materia de formación profesional, y por supuesto cada partido político tienen sus propias ideas sobre este tema. El Partido Socialista apuesta por la innovación, la formación profesional especializada y de calidad, y por supuesto este gobierno ha puesto en marcha los pilares para conseguir todo esto. Muchas gracias.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. En torn de rèplica el Sr. Munar té la paraula.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, sempre li dic que amb el seu perfil d'elegància vaticana, que em recorda un cardenal del Renaixement, és molt difícil anar al cos a cos, i molt més si a més hi afegeix el seu vessant intel·lectual lul·liana; llavors sincerament m'ha guanyat de retruc. Però, a part de les filies i fòbies personals, els grups que han fet la seva aportació no han fet més que coincidir en el fet que precisament en els objectius en aquesta cambrà coincidim tots.

Em diu l'estimat portaveu verd que no m'ha agradat el títol de... Jo faig un esforç molt gran per intentar entendre'l; vostè no s'esforça gens per entendre'm, però és que a més no m'escolta. Jo no he dit en cap cas que no m'agradàs, he dit que és un plag i ho mantenc, perquè és molt posterior l'Horitzó 20 del PSOE i de la conselleria al que havia fet la Universitat de Barcelona. Per tant no he dit que no m'agradàs, m'encanta però siguin mínimament originals.

I que no volem fer estudis, tampoc no m'ha entès o no m'ha volgut entendre, perquè vostè normalment ja no em vol entendre. Jo li he dit, i li ho repetesc, que vostès pateixen una neurosi dels estudis, perquè els estudis tots són concloents, tots diuen el mateix i el diagnòstic està molt clar. Miri, dins el món de la metodologia, que vostè com a bon universitari domina, hi ha el que es diuen objectius, llavors ve la metodologia, llavors ve la instrumentalització i llavors ve la finançació. Amb aquest concepte, paradigmàticament coincidim tots en els objectius: ha de ser una prioritat d'aquest govern, ha de ser una estratègia de sinergia i transversalitat especialment amb la Conselleria de Treball..., és a dir, tot això ho tenim clar. La metodologia, ni tan sols això els qüestionam. Jo crec que la política que vostès fan no és una política ni erràtica ni equivocada, dic que el següent

punt, que és la instrumentalització, al nostre parer no s'ha fet l'esforç que s'havia de fer, i entenem que aquest problema no és només subsidiari d'un problema de finançació, sinó que és un problema de prioritització i d'optimització, perquè no pot ser que estudiants que nosaltres motivam perquè donin aquest bot que vostès mateixos diuen que estan fent feina perquè donin, de no deixar els estudis, de cercar una alternativa que els faciliti l'accés al món laboral, una vegada que ho han decidit, nosaltres els haguem de decebre perquè no tenim la capacitat d'articular constructes perquè això pugui ser factible.

Mirin, el president de la Coca Cola -que supòs que vostès menyspreen perquè és ric i a més és capaç- deia a una entrevista a *Times* on li demanaven: a vostè si li quedessin només 150.000 dòlars i tengués un problema greu a la seva empresa, en què els gastaria? I ell deia: en publicitat. Jo els dic, si només els queden 150.000 euros a la vostra cosnelleria, al vostre Govern, perdó, emprau-los en el coneixement, perquè el coneixement és una aposta segura. Els nostres pares, molts d'ells no gaudiren d'estudis, molts d'ells pràcticament analfabets, varen fer un esforç brutal en treball i en esforç personal i en renúncies perquè varen fer una aposta pel coneixement. I per això la societat després de la guerra va arribar als setanta i als vuitanta, aquí on nosaltres ens instal·larem, amb unes possibilitats que en aquests moments no se donen per als nostres adolescents, simplement perquè entre vostès i nosaltres *mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa*, hem arribat a un desprestigi i pràcticament a un total deteriorament del món del coneixement. Jo crec que això és la reflexió que s'ha de fer. Estam en els mateixos objectius, sabem perfectament el que volem fer.

Per tant, és una obligació dels polítics recuperar i fer pedagogia social perquè el coneixement és l'única aposta. Nosaltres no tenim teixit productiu, nosaltres amb els anys ens convertirem en uns prestadors de serveis, pràcticament això, perquè la deslocalització, tot allò que el Sr. Manera moltes vegades ens explica d'una forma molt intel·ligent, ho sabem, hi estam d'acord. Per tant, és el moment de fer un plantejament intel·ligent i nosaltres aquests serveis només els podem donar des de l'excel·lència i l'excel·lència passa per una formació professional qualificada i per una universitat. I per tant, hi hem d'apostar els darrers euros que ens quedin en això. I no pateixi Sr. Conseller per defensar això, perquè el seu Govern no li posarà pegues i si n'hi posa, nosaltres el defensarem. I si el treuen fora, no es preocupi, perquè aquest Govern als ineptes els fa assessors del president i els dona doblers perquè es passegin.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Munar. Sr. Conseller, en torn de contrarèplica té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc voldria agrair les paraules de suport que m'han expressat els diferents grups que han intervingut i també les aportacions que s'han fet des del Grup Popular, però tenc ben clar que la política que du la Conselleria d'Educació i Cultura és entesa pels socis de Govern i pel mateix equip parlamentari o Grup Parlamentari Socialista i sens dubte això te fa estar molt tranquil, a pesar que aquests moments no són moments de tranquil·litat.

Algunes matisacions sí que volia fer a les diferents intervencions que hi ha hagut, els suggeriments de què havíem de fer campanyes, que havíem de posar a l'abast de l'alumnat perquè s'interessés per la Formació Professional i ja es fan diferents campanyes dins els centres educatius, les fires i aquestes jornades que siguin o no plagi o ho deixin de ser, li puc assegurar que han tengut un èxit rotund, perquè han tengut una quantitat de professorat que hi ha anat voluntàriament o a males hores, el vespre, i que jo he pogut veure-ho i constatar-ho, hi ha hagut una assistència impressionant. Per tant, jo li posaré un exemple també, Sr. Munar, quan vaig ser director general d'FP, l'any 1999, vaig anar a una reunió a Madrid, que ens reuníem precisament amb la ministra, en aquell moment la ministra Castillo, i jo vaig mirar qui era qui en sabia més i qui en sabia més de Formació Professional era el director general del País Basc, i li puc assegurar que jo me'n vaig anar a passar dos dies al País Basc perquè aquell senyor m'explicàs exactament què feia, perquè si jo havia d'arribar a unes mateixes conclusions abaratia moltíssim el cost, amb informes, en no sé què, que jo hi anés i ho veiés directament. I vaig aplicar en aquell moment part del que en aquell moment es feia al País Basc aquí a la comunitat autònoma.

Quant a la realitat nostra, evidentment el turisme és bàsic, però també la mar és bàsica i està relacionada amb el turisme. I aquí ens hem trobat durant molt de temps que no hi havia ni cicles formatius relacionats amb la mar. Per tant, també és una cosa que s'ha de tenir en compte perquè és un punt bàsic i fonamental.

Una matisació en el tema del COFUC, el conseller no ha dit res d'aquest tema, només són aportacions que han sortit damunt premsa. Jo li puc dir que no sé què passarà, però les funcions que fa el COFUC d'atenció als ciutadans no s'eliminaran, es faran, seran assumides però a un altre lloc, si es fa, no ho sé, però el que li puc assegurar és que el personal i les funcions que es fan no seran eliminades, això està claríssim.

Quant als programes de formació, de qualificació professional inicial, li he de dir que són uns programes que han tengut molt d'èxit, donada una conjuntura determinada que fa que els al·lots no tenen les facilitats que tenien per poder trobar una feina als 16, 17 o 18 anys. I sens dubte ha estat un encert perquè aquests programes van adreçats a centres concertats i a centres públics, és a dir, centres sostinguts per fons públics. I ja li he dit abans i ho repetesc una altra vegada, l'esforç de la

conselleria i personal perquè no quedi cap al·lot que en aquesta edat ens pugui dir que ja que volia tornar al sistema o no volia ser fracassat del sistema, es pugui incorporar al sistema. Farem una feina en aquest sentit, he parlat ja amb dos directors generals, de tal manera que si hem d'estudiar que els horaris dels centres s'hagin d'adaptar i s'hagin d'obrir a unes hores determinades per poder atendre aquests alumnes, hi farem feina dins aquest camp.

Agrair la intervenció..., ja ho havia dit abans.

Per tant, pas a un altre tema, el tema de la confluència amb les dues conselleries, Treball i Educació. En aquests moments el decret que regularà els centres integrats és ja al Consell Consultiu, per tant esperam, hi ha anat dues vegades i ha tornat, és a dir, hi ha hagut defectes de forma que s'han hagut d'arreglar, però que el centre de Son Llebre de Marratxí, que demà precisament visitaré amb la consellera d'Afers Socials, va en aquest sentit. Després tenim el de nàutica-pesquera, que també va en el sentit del que li he comentat de tot el que fa referència a la mar. El Joan Taix en temes agraris i d'administració a Sa Pobra també i el centre de Son Fuster, que és una realització que s'ha de fer, que està prevista, també va en aquest sentit d'obrir un camí en el tema de centres integrals. També estic pensant que hi ha centres que no són integrals, però que haurien de ser específicament de Formació Professional i per ventura mantenir dins el seu centre algun batxiller tecnològic. També estam fent feina en aquest sentit.

I res més. Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llinàs.

III. Moció RGE núm. 2583/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política seguida pel Govern per tal de disposa d'un edifici al polígon Son Rossinyol, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2012/10.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la moció RGE núm. 2583/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, és relativa a política seguida pel Govern per tal de disposar d'un edifici al polígon de Son Rossinyol. És derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2012/10. En nom del Grup Parlamentari Popular i per un temps de deu minuts intervé el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÀ:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. El pasado 25 de mayo el Grupo Popular interpeló al Gobierno por el procedimiento empleado para obtener un edificio de oficinas para el servicio de diversas consellerías. Durante este acto parlamentario, curiosamente sólo intervino el Grupo Popular como interpelante, el Sr. Conseller de Hisenda, como responsable de CAIB Patrimonio, y el Grupo Parlamentario Socialista. En su intervención el Sr. Conseller hizo una descripción de las funciones de CAIB Patrimonio y un relato de datos conocidos que figuran en el expediente que fue remitido por la conselleria. No contestó a ninguna de las circunstancias

que yo había citado en mi exposición y que fueron el motivo de la interpelación. El portavoz del Grupo Socialista desempeñó su papel de apoyo a la acción del Gobierno intentando justificar lo injustificable, sin hacer ninguna referencia tampoco a las graves irregularidades que en mi exposición se habían denunciado.

En su intervención el Hble. Conseller manifestó: “*vostè no pot pujar aquí i llançar tota una tirallonga d’ombra de dubte per una actuació que ha estat impecable*”. Mientras el portavoz del Grupo Socialista exponía: “*però crec que sobre un procés d’adquisició com ja s’ha plantejat, crec que no es pot fer un exercici de sembrar dubtes, com ja s’ha realitzat a una única intervenció. Pens que si algú té dubtes el que ha de fer és actuar en conseqüència*”. Y efectivamente, como mi grupo no ha venido aquí a lanzar *tirallongues d’ombres de dubte*, sino a denunciar una actuación que nosotros consideramos incorrecta y tampoco queremos sembrar dudas, siguiendo el consejo del portavoz socialista, *pens que si algú té dubtes, el que ha de fer és actuar en conseqüència*.

Hoy, en consecuencia, presentamos una de las actuaciones que proponemos llevar a cabo para aclarar esta situación, por ello, esta moción se concreta en dos propuestas. Lo que sin duda posibilitará que se despejen todas las sombras de dudas sobre esta actuación que nosotros consideramos perjudicial para los intereses de esta comunidad autónoma y que en su investigación quedará fehacientemente aclarado si, como manifiesta el Govern y el Grupo Socialista, es una operación realizada de forma impecable y acorde con los principios de economía, eficacia y eficiencia, o por el contrario y como puso de manifiesto documentalmente este portavoz en la pasada interpelación, es una operación oscurantista, perjudicial para los intereses de la comunidad y realizada al margen de lo que prescribe la legislación aplicable. Es decir, adolece de falta de publicidad y concurrencia, tanto en boletines oficiales, además de faltar haber publicado el obligado perfil del contratista.

Las principales dudas que adolece el expediente según nuestro punto de vista. ¿Por qué no se pone en marcha el expediente administrativo hasta que el adjudicatario no realiza la escritura de obra nueva, a pesar de que hacía un año de que la Conselleria de Medio Ambiente había tramitado su petición de espacio? ¿Por qué se firma el contrato de compromiso de arrendamiento con opción de compra sólo seis días después del acuerdo del consejo de administración y con cláusulas distintas a las que figuraban en la oferta aceptada por este consejo, que sin duda afectan a los intereses de nuestra comunidad? ¿Por qué se acepta sin figurar en la oferta una cláusula de indemnización a la propiedad del edificio por 7.140.000 euros, si la comunidad incumple, si CAIB Patrimoni incumple el compromiso de arrendamiento y tan sólo se percibirían 2 millones de euros si la propiedad no materializa el compromiso con la comunidad autónoma? ¿Por qué se acepta sin figurar en la oferta aprobada por el consejo de administración una indemnización de CAIB Patrimoni a la propiedad, si se desiste por parte de la administración en los 17 primeros años de este contrato de arrendamiento? ¿Por qué se contrata, sin que figure en la oferta, sin tramitación de publicidad, sin publicación en el *BOIB*, obras por importe de 2.689.909,20 euros a realizar en el edificio, sin tener el Sr. Conseller título que autorice esta contratación? ¿Por qué en el contrato definitivo que suscribe el 27 de enero del 2010, se varía el precio de rescate que contenía la oferta inicial y el contrato de compromiso de 30 de junio, pasando los 28

millones de euros (...) euros del rescate en el año 20, a 30.093.000 y de 20.015.000 euros en el año 25, a 22.689.000 en el mismo año?

¿Por qué el Sr. Conseller manifiesta en su discurso que las instalaciones que ocupaban las dependencias que se habían ocupado en este edificio pagaban de alquiler anual 1.096.000 euros, mientras que en el edificio actual pagaría 1.200.000? Si se mira usted el anexo número 4 del contrato que usted firmó el 26 de enero del 2010, el costo para este primer año de estas instalaciones es 1.512.852 euros y lo pone ahí explícitamente. ¿Por qué el Sr. Conseller dice que es 1.200.000? Le repito, son 1.512.000 euros, fácil de demostrar es esto, ¿no? ¿Por qué se modifica el contrato definitivo de 26 de enero, se modifica la indemnización, por rescisión de contrato. estos 17 primeros años?, en el de compromiso de alquiler figuraba el primer año 7.140.000 y en el definitivo figuran 8.696.000. El segundo año, en el primero figuran 6.183.000 y en el último, en el definitivo figuran 8.329.000 y así van aumentado todos hasta el año 17. ¿Qué interés ha existido en que estos contratos no hayan sido revisados por los servicios jurídicos, que seguro hubieran denunciado lo que yo estoy afirmando aquí mismo? Lo que vengo yo avisando de que aquí ha habido ilegalidades.

Lo que el Grupo Popular está haciendo en este momento no es una *tirallonga d’ombra de dubtes*, como decía usted Sr. Conseller, no es un ejercicio de sembrar dudas, como afirmaba el portavoz del Grupo Socialista, es simplemente el ejercicio del control parlamentario al ejecutivo, a la vista de las anómalas circunstancias justificadas documentalmente, que surgen de una primera revisión del expediente de esta operación, que como hemos dicho, creemos sin duda perjudica los intereses de nuestra comunidad.

La primera propuesta que hacemos es la creación de una comisión de investigación, que consideramos del todo necesaria para determinar las circunstancias que concurren en este oneroso y perjudicial arrendamiento, con opción de compra, en vez de adoptar otros sistemas para conseguir la propiedad del edificio, más conveniente mediante otras fórmulas más adecuadas que sin lugar a duda existen en el mercado. Asimismo la comisión de investigación podrá aclarar si ha habido vicio en la instrucción del expediente, es decir, si existía predisposición por parte de la administración de adquirir un determinado edificio, del cual tenemos conocimiento que al menos la Conselleria de Medio Ambiente disponía de planos del citado recinto, facilitados desde la Conselleria de Economía y Hacienda, antes del año 2009.

En la segunda propuesta queremos solicitar, de acuerdo con lo que estable la Ley de la Sindicatura de Cuentas, en su artículo 10.2, la fiscalización urgente por parte de este órgano del expediente suscrito entre CAIB Patrimonio y Inversiones Can Font SL, para que a través de esta fiscalización se despejen las dudas que hoy tenemos sobre este expediente, sobre la legislación aplicable a CAIB Patromini y sobre si en un expediente para la creación de bienes para servicios de dos consellerias, le es de aplicación la Ley de patrimonio de la CAIB, que en su artículo 6 establece como bienes demaniales los destinados a servicios propios de la comunidad autónoma, y es evidente que la adquisición por cualquier procedimiento de un bien demanial se ha de regir por la legislación de patrimonio de nuestra comunidad. Creo necesario para que la verdad se esclarezca sin el menor asomo de dudas, que se actúe en ambos sentidos, mediante la comisión de investigación para determinar si el expediente fue antes que la decisión, o si la decisión fue antes que el expediente y por eso se instruyó este expediente. Y si el sistema por el cual se obtuvo este edificio es el más ventajoso y conveniente para los intereses de nuestra comunidad autónoma.

En cuanto a la Sindicatura de Cuentas, es preciso que este órgano con el que se ha dotado a nuestra administración pública, intervenga para determinar si todo el proceso de arrendamiento con opción de compra se ha realizado de acuerdo con la legislación a la que esta sujeta CAIB Patrimonio y si las variaciones que hemos denunciado entre la oferta de adjudicación y el contrato de intenciones del 30 de junio, o el definitivo, si las cláusulas leoninas que son bienes y se aceptan mediante este contrato se adecuan al principio de publicidad y concurrencia. Y si las diferencias entre la oferta inicial, el contrato de compromiso y el definitivo suscrito el 10 de enero se adecuan a lo que legalmente debía hacerse, o si por el contrario, desvirtúan el pseudoconcurso realizado, así como las competencias ejercidas tanto por el consejo de administración como por el presidente de la empresa pública, si éstas han sido ejercidas correctamente en esta contratación.

En definitiva, tengo la certeza de que todos los grupos parlamentarios convendrán conmigo que son muchas las dudas a despejar sobre el tema que nos ocupa. Confío en que haya un acuerdo unánime para aprobar los dos puntos de la moción que hoy traemos a la consideración de la cámara. No creo que nadie tenga miedo a la luz ni a los taquígrafos. Estoy convencido de que esta moción obtendrá el apoyo necesario para que tanto la comisión de investigación como la Sindicatura de Cuentas puedan materializar a la mayor brevedad posible el encargo que desde este pleno propongo que se les haga. Muchísimas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez.

(Alguns aplaudiments)

Passam al torn de fixació de posicions, i primerament, pel Grup Parlamentari Mixt, intervé el Sr. Melià. Sr. Melià, dividiran el temps? Per tant té un temps de deu minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, molt breument per explicar i justificar el sentit de vot d'Unió Mallorquina en relació a aquesta moció.

El nostre interès és que hi hagi la màxima transparència, i que per tant això dels llums i taquígrafs sigui una realitat en tot el sector de l'actuació pública i en tota l'actuació administrativa. Per tant des d'aquest punt de vista nosaltres volem donar suport al punt número 2 i votarem favorablement aquest punt número 2, i demanem la votació separada perquè en el punt número 1 no emetrim el mateix sentit de vot, ens absteníem, i ens absteníem en principi perquè realment tenim dubtes. Tenim dubtes en el sentit de si això que es proposa aquí, que és la creació d'aquesta comissió d'investigació, serà realment una eina de creació de transparència i de posada de llums i taquígrafs o serà una maniobra de generació de dubtes, de sospites i d'aprofundiment en una estratègia del ventilador que evidentment no seria el que a nosaltres ens agradaria, perquè així com està el prestigi de la política determinats exercicis són molt perillosos i molt contraproduents, no per a un partit polític, sinó per a tots els partits polítics i per, ja dic, la credibilitat del sistema democràtic. Això ens preocupa i considerem que hi ha mecanismes que possiblement serien molt més clars i molt més eficaços, com és el de la Sindicatura de Comptes, per aclarir un poc la situació d'aquest expedient, que nosaltres en principi no hi veim aquestes greus irregularitats que denuncia el Grup Parlamentari Popular.

Però, en tot cas, com que el que no podem permetre és que hi hagi dubtes i que la transparència no es pugui dur a terme i no es pugui fer un procés que aclareixi absolutament la correcció de l'actuació administrativa, el nostre sentit de vot serà el que he explicat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds el Sr. Alorda té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Per part del nostre grup no varem participar en el debat de la interpel·lació perquè pensàvem que les informacions que s'havien anat passant respecte d'aquest expedient eren prou aclaridores respecte que el contingut final i el procés que s'havia duit a terme era prou clar i transparent, però sumant-nos a les darreres paraules del Sr. Melià, i que ja n'hi ha prou amb les no-sospites, investigacions i claredats respecte de moltes actuacions i contractacions de l'anterior legislatura com per continuar duent ombres de dubte a aquesta casa, que es posin tots els mecanismes que es trobin oportuns perquè s'investigui. Realment quedariem col·lapsats en aquesta cambra si cada una de les actuacions sospitoses del Partit Popular o dels dos partits que gestionaren l'anterior legislatura derivassin en una comissió d'investigació, perquè realment quedariem que no podríem fer altra cosa, però si hi ha...

(Remor de veus)

En faig una llista?, les he de llistar?

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats...

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Les he de llistar, per donar un exemple del que succeiria?
Però no passin gens de pena.

Vostès volen una comissió d'investigació?, la tendran. Jo crec que era ja la reforma que hi va haver a principis dels anys noranta del Reglament que des del nostre grup, aleshores el PSM, es demanava que les comissions d'investigació es poguessin fer amb 20 diputats o dos grups, per tant amb una minoria de la cambra. El Partit Popular sempre s'hi ha negat, sempre ha demanat la majoria absoluta per constituir comissions d'investigació; nosaltres no, creim que és un mecanisme que ha d'estar a l'abast de les oposicions polítiques, no de les majories, i malgrat el sistema de tractament que després té i de marge que pugui tenir i donar lloc, tanmateix es mou pel sistema de majories, creim que és oportú.

S'obri la comissió d'investigació, faci el Sr. Rodríguez comparèixer i declarar amb les limitacions que té el sistema d'investigació que pugui tenir una comissió d'investigació, i tractem tot aquest punt. Per ventura certament, de les reflexions que allà s'hi aportin, valdrà la pena fer-ne algunes aquí, algunes al Consell de Mallorca, algunes a l'ajuntament, allà on faci falta, i duquem cap a la casa aquest tipus de debat sobre si hi ha hagut o no estafes a les Illes Balears en els doblers públics. Nosaltres creim que n'hi ha hagut, creim que ja s'han hagut de tornar doblers, per tant això ho han dit els tribunals, i en tot cas tot el que s'hagi de derivar d'aquí ens pareixerà bé.

Creim que aquest procés aclarirà senzillament un expedient que no hi veim cap emperò, creim que les explicacions que va donar el Sr. Manera són prou satisfactòries, però no tenim cap inconvenient, insistesc, en el fet que s'estudiï. Veurem la reciprocitat en altres temes, en altres casos, que sempre hi ha hagut en aquesta casa crítiques per part del Partit Popular a la constitució fins i tot de comissions d'investigació quan s'han constituït. Veim que hi ha hagut un canvi, veurem quin temps dura.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista intervé qualcú? Supòs que el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I SERRA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Venim d'una interpel·lació que consideram, i així ho varem dir, que volia semblar dubtes davant la tramitació d'un procés de contractació. No hi ha millor resposta per part de l'administració, com ja s'ha fet, que posar tota la documentació al servei de l'interpel·lant, com es va fer en el seu dia.

Aquest podria resumir tota la documentació exhaustiva entregada en com ha estat tota la cronologia d'aquest procediment: peticions de la Conselleria de Medi Ambient i de la Conselleria d'Interior a través de l'EBAP, l'acord que es va prendre per part del consell d'administració de la CAIB, els anuncis a premsa, les ofertes que es varen plantejar, fins arribar a l'adjudicació de la mateixa. Després, que també ho he fet, de veure l'expedient, només em queda replicar a qualsevol que discrepi o a qualsevol que sembri dubtes que consideram, el Grup Socialista, que aquest expedient és un expedient que gaudeix de tota la legalitat.

S'ha realitzat tota la tramitació, però aquesta moció ve en un moment que consideram que necessita la contestació política clara i exemplificadora. Per tant el Partit Popular planteja un repte, un repte que planteja una comissió d'investigació i insta la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears. Consideram que són totalment innecessaris els dos punts, però des del convenciment que hem d'enviar un missatge clar a la ciutadania, i també al Partit Popular perquè entengui com s'actua des d'un govern progressista, votarem que sí. Però a més li vull dir que nosaltres anam molt més lluny, perquè no volem deixar marc al dubte. En el dia d'avui s'ha presentat davant Fiscalia un escrit que diu, planteja i entrega tota la documentació, i aquest és l'escrit, Sr. Rodríguez, perquè vistes les insinuacions o el que amb la seva intervenció del dia d'avui ha afirmat amb tota rotunditat, que hi ha *ilegalidades manifestas*, idò li he de dir que ja ens hem avançat o que el Govern ja s'ha avançat i que ho ha posat a disposició de Fiscalia.

Estam segurs que hem de treure conseqüències polítiques de les investigacions que es realitzin en aquesta casa i el que realitzi la Fiscalia de les Illes Balears. Evidentment que quan es fa una acusació de la dimensió política i de la gravetat que vostès han plantejat, el Grup Popular, ha de tenir conseqüències, unes o les altres. Per tant el Govern de les Illes Balears estic segur que si hi hagués la més mínima irregularitat prendria les mesures que li corresponguin, però també vull convidar el portaveu del Grup Popular, al Partit Popular, que si s'han equivocat que prenguin responsabilitats polítiques i les mesures que corresponguin davant una acusació que, per la gravetat que té, ha de tenir sense dubtes responsabilitats. Vostès han demanat al Govern un doble exercici...

(Remor de veus)

El Govern...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada, per favor...

EL SR. COSTA I SERRA:

És difícil exercir a vegades els drets parlamentaris...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada...

EL SR. COSTA I SERRA:

...amb aquesta oposició. Bé, per tant el Govern ha volgut dar una passa endavant que consider modèlica. El Grup Parlamentari Socialista li dóna suport amb molta claredat, necessària per raons de transparència, per raons també d'oportunitat política, i d'oportunitat política -ho diré amb tota claredat- per un ambient que s'ha creat en aquesta comunitat que ha posat en dubte tota la gent que es dedica a la vida pública. Per tant...

(Més remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, senyores diputades, una mica de silenci, per favor. Deixin continuar el diputat que està en ús de la paraula.

EL SR. COSTA I SERRA:

Per tant estic convençut que -ja li avanço que el vot serà sí als dos punts- que s'ha enviat a Fiscalia i esper que d'aquesta forma d'actuar que ha tengut el Govern i a la qual dóna total suport el Grup Parlamentari Socialista, vostès en prenguin bona nota allà on governin o quan tornin a governar en aquesta comunitat.

Gràcies.

(Més remor de veus i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Vol fer ús de la paraula el Sr. Rodríguez?

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, yo quiero en primer lugar agradecer a todos los grupos de la cámara el apoyo en mayor o menor medida que han dado a las dos propuestas que hemos presentado a esta cámara.

He de manifestar que hemos propuesto estos dos puntos en la moción convencidos que actuábamos cumpliendo con nuestro deber, ejercitando el control parlamentario, y yo he de responder al Grupo Parlamentario Socialista, que más vehementemente ha defendido la actuación de su gobierno, y esto le honra, que lo que él quiera siempre, pero lecciones de democracia y de acción política, las justas; democracia y acción política, las justas. Aquí más o menos todos somos ya mayorcitos para saber cómo tenemos que actuar.

En primer lugar le diré, Sr. Diputado, para que usted lo sepa, que sólo faltaría que pidiendo a través del Parlamento un expediente al Gobierno no me lo enviase, pero he de decirle y manifestarle que lo ha enviado incompleto, y ya lo veremos, si está incompleto o no, ya lo miraremos. Por tanto no presuman de que lo ha enviado; sólo faltaría, a respuesta de sus lecciones de democracia, que un diputado no pudiera acceder a los documentos que tiene el Gobierno en los asuntos que le interesan.

En segundo lugar considero que son los dos puntos vitales, porque aquí hay dos cuestiones. Mire, cuando el Sr. Conseller en su intervención manifiesta: "*Aquesta societat, CAIB Patrimoni, és un ens de naturalesa privada, mercantil, i per aquest motiu no li és d'aplicació la legislació en matèria de patrimoni de les administracions públiques*". Això que diu aquí el Sr. Conseller se contradice totalmente con el proyecto de ley que vamos a ver dentro de un momento, es que se contradice totalmente, y si aquí no es, en el proyecto de ley tampoco es. ¿Por qué lo han puesto, Sr. Conseller? Por lo tanto veremos a ver si es o no es.

A mi me parece que usted es dueño de hacer lo que quiera. Si ha querido mandar a la Fiscalía el expediente usted sabrá por qué lo ha hecho, a lo mejor le conviene o no le conviene. Nosotros, a raíz de lo que diga la comisión de investigación y a raíz de lo que diga la Sindicatura de Cuentas, llevaremos el expediente no a la Fiscalía; o diremos que está bien y rectificaremos y lo diremos, o lo llevaremos al juzgado de guardia.

Pero mire, vamos a asumir responsabilidades políticas, nosotros, yo las asumiré, yo pediré disculpas, pediré perdón al Gobierno de las Islas Baleares si me he equivocado, cosa que ustedes no hacen. Hay una diputada aquí sentada, que ustedes la han acusado junto a 14 alcaldes más; ha sido declarada inocente sin ninguna culpabilidad y nadie ha pedido disculpas, ¡nadie!, ...

(Remor de veus i aldarull a la sala)

...y ponía la denuncia un socialista en nombre de su grupo. Por favor, (...). Aquí en la pasada legislatura del pacto de progreso...

(Continúa la remor de veus)

...perdonen un segundo, por favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores diputades, senyores diputades... Senyora diputada...

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

En la anterior legislatura del pacto de progreso se hizo una denuncia, y no quiero que me mal interpreten, que había una consellera que era incompatible, y el juzgado ha dado la razón y nadie ha pedido disculpas tampoco por esto.

(Més remor de veus i més aldarull a la sala)

Por lo tanto la oposición tiene que hacer su papel: denunciar aquello que no le parece correcto y pedir los instrumentos para poder actuar en consecuencia y decir si se ha actuado bien o mal, no porque lo diga yo ni porque lo diga el Gobierno, sino porque sean las personas que son las indicadas, la Sindicatura de Cuentas o la comisión de investigación, que digan si hay o no motivo para haberlo hecho.

(...) su voto, señoras y señores, y creo y espero y confío que todos contribuyamos a lanzar luz sobre esta serie de sombras.

Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

S'ha demanat votació separada dels dos punts. Per tant passàrem a votació el punt número 1 de moció. Passam a votar i votam.

Vots a favor, 50; abstencions, 3. Per tant queda aprovat aquest punt.

Passàrem ara a la votació del punt número 2. Crec que es pot donar per aprovat per assentiment; per tant queda aprovat també aquest segon punt.

IV. Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 1448/10, presentat pel Grup Parlamentari Popular, al Projecte de llei RGE núm. 804/10, del sector públic instrumental de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Finalment debatrem l'esmena a la totalitat de devolució RGE núm. 1448/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular al Projecte de llei RGE núm. 804/10, del sector públic instrumental de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Per defensar l'esmena del Grup Parlamentari Popular per un temps de quinze minuts el Sr. Rodríguez té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, desde hace tiempo, casi desde el inicio de la actual legislatura, viene hablando el Govern de la necesidad de una ley que ordene, regule el sector público instrumental de la comunidad autónoma de las Islas Baleares.

Con fecha 3 de marzo de 2010 y número de registro 804/10 tuvo entrada en esta cámara el proyecto de ley que, aprobado por el Consell de Govern, hoy en pleno del Parlament nos disponemos a tratar la enmienda a la totalidad que el Grupo Popular ha realizado a esta norma legal, una enmienda a la totalidad que viene justificada por múltiples motivos que intentaré exponer en el breve espacio de que dispongo, y que basaré principalmente en que, de su articulado, no se desprende que el Govern de esta comunidad tenga el deseo de materializar a través de esta norma la reordenación, el control, la regulación del sector público que se venía manifestando cada vez que se anunciaba su inminente remisión a la cámara o en cada circunstancia en que se ponía la futura norma como ejemplo de solución a las desgraciadas circunstancias que nuestra administración pública ha sufrido durante la pasada y la actual legislatura.

En primer lugar deseo hacer notar que establece la Ley del *Consell Econòmic i Social*, el CES, la competencia de este organismo para informar los proyectos de ley que regulan de forma directa y estructural materias socioeconómicas, laborales y de empleo, todo ello antes de su aprobación por el Consell de Govern para su posterior remisión a la Cámara.

En este caso el proyecto de ley que nos ocupa fue informado por el CES, el 17 de diciembre de 2009, formulando en dicho texto siete recomendaciones al Govern que debía haber introducido en el texto definitivo, el Govern no lo consideró así y no han sido tenidas en cuenta y todas han sido ignoradas completamente por el ejecutivo.

Entrando directamente en el articulado de este proyecto de ley se pretende mediante el mismo establecer en el sector instrumental tres niveles de personal de confianza: el que se refiere a la gerencia del ente u órgano unipersonal similar; otro que hace referencia a posibilitar otros órganos unipersonales dentro de la misma estructura de dirección de organismos autónomos, y el tercer nivel que respondería al personal directivo profesional de naturaleza laboral. Nosotros defendemos que con la gerencia u otro órgano unipersonal de libre designación es suficiente para dirigir un proyecto y el resto del personal del sector público instrumental ha de ingresar en los entes mediante los principios de pública concurrencia, mérito y capacidad. Creo que es importante que valoremos esta situación.

Es asimismo curioso comprobar como este proyecto que hoy debatimos no incluye a todos los entes del sector público instrumental de la CAIB por cuanto no recoge en el listado de los órganos que propone el proyecto de ley a las agencias, y nuestro grupo considera que hemos de tener voluntad de englobar a todo el sector público instrumental para que éste quede sin ninguna excepción afectado y regulado por esta norma general.

Tampoco se desprende del texto articulado que se nos ha remitido la voluntad de transparencia que ha de tener la Administración pública por cuanto no profundiza en la fiscalización previa, medida a que consideramos deben someterse los entes que conforman el sector público. Por otro lado, y continuando con este principio de transparencia, tampoco establece una intervención propia y específica para el sector instrumental de la comunidad autónoma de las Islas

Baleares, lo que significaría visualizar el deseo de una auténtica voluntad en la Administración autonómica en donde no hay que tener lagunas ni oasis en su concepción de la transparencia administrativa.

Tampoco fija actuaciones contundentes cuando detecta fehacientemente un problema en la gestión de un ente y éste es uno de los puntos que el mismo CES apunta en su informe sin que por parte del Govern se hayan adoptado medidas de corrección alguna al respecto. Es tan importante este artículo que voy a leerlo para que vea usted como se ignoran los consejos del CES. Dice el artículo 19 de medidas de control: “cuando las entidades del sector público instrumental autonómico incumplan los deberes de suministro de información o el plazo para formular y aprobar las cuentas anuales, tengan informes de auditoría con salvedades reiterados durante dos años o más ejercicios o no reintegren los fondos autonómicos no utilizados, -cuando ocurre todo esto en los plazos fijados- el Consejo de Gobierno, a propuesta del personal titular de la conselleria competente en materia de hacienda y presupuestos que debe informar previamente a la persona titular de la consejería de la adquisición del ente, podrá acordar el establecimiento de una o varias medidas de las siguientes:

- a) la necesidad de autorización previa de la persona titular de la consejería competente en materia de hacienda y presupuestos para tramitar y pagar al ente las transferencias corrientes y de capital presupuestadas en la consejería de adscripción.
- b) la necesidad de autorización previa de la persona titular de la consejería competente en materia de hacienda y presupuestos para iniciar la mediación de expedientes y aval de la comunidad autónoma o de operaciones de financiación de cualquiera de sus modalidades.
- c) el establecimiento de mecanismos de control financiero permanente del ente.
- d) la necesidad de autorización previa del Consejo de Gobierno o de la persona titular de la consejería competente en materia de hacienda y presupuestos para llevar a cabo todos o una parte de los actos de gestión económico financiera del ente.
- e) establecimiento de los sistemas de fijación previa por la Intervención general de la comunidad autónoma de toda o parte de la actividad económica financiera del ente”.

Estamos hablando de un ente que es irregular, que no ha repuesto dinero, que ha incumplido las normas, que no ha aprobado estados financieros, en fin ha hecho de todo. El CES le dice en su sugerencia: “en cuanto al régimen de control interno -artículo 19- consideramos que en la adicional de control debería prever -Sr. Conseller- la sustitución de los órganos de gobierno”. Es normal, a un señor que es responsable de todo esto lo primero que hay que hacer es quitarlo de donde está, quitarlo de donde está, está incumpliendo la ley, está malversando seguro los fondos públicos, eso, el Sr. Conseller de Hacienda, lo ignora, no lo dice.

Incongruentemente este proyecto de ley no tiene en cuenta, a pesar de haberse redactado y tramitarse simultáneamente ambas normas legislativas, las previsiones que realiza el proyecto de ley de función pública que en la actualidad se encuentra en esta cámara en período de alegaciones. Evidentemente ya lo he dicho antes, pone tres niveles cuando la ley dice otra cosa, pero bueno, estamos en lo que estamos diciendo. Nosotros consideramos que los consejos de administración u órganos similares de otros entes se ha de potenciar la presencia de la intervención de la comunidad autónoma para un mayor control de los temas económicos y de la autoridad competente en temas de función pública para mayor observancia de los temas laborales. Nuestra experiencia nos dice que ambos organismos son imprescindibles para un mejor desarrollo en esta materia, sin embargo este proyecto de ley se preocupa casi exclusivamente en este aspecto de garantizar la presencia del conseller de Economía y Hacienda o su representante como si esta conselleria fuese el gran gendarme que todo lo controla.

Llama asimismo la atención que una ley que pretende ordenar y aumentar el control del sector público fije el techo de gasto exento de fiscalización previa en el doble de lo que ahora mismo está previsto, pasando de a partir de 500.000 ha superar el millón de euros el importe del gasto que ha de tener para someterse el mismo al control previo ante de su contratación. Lo normal es que cuando un ente autonómico pide un presupuesto justifique mediante informe del mismo los objetivos que pretende desarrollar en el ejercicio correspondiente a través de estos fondos, sin embargo en esta norma que hoy pedimos su devolución se establece que únicamente es a partir de la cantidad asignada cuando el ente instrumental que recibe la asignación presupuestaria ha de proponer en qué se invierten los recursos puestos a su disposición. Es decir, no es un objetivo para alcanzar un fin sino que el fin en sí mismo es gastar el presupuesto sin tener fijados los objetivos.

Inexplicablemente una ley que viene a ordenar, a regular y a dimensionar el excesivo y amplio sector público instrumental de esta comunidad no fija plazos para la fusión, para la desaparición y para la optimización de funciones de los entes actuales que todos convenimos en que se han de adecuar a las necesidades del sector público. Pero además de todo lo dicho anteriormente en los momentos actuales esta ley no resuelve el reto que ha de asumir conjuntamente el Govern y el sector instrumental de esta comunidad autónoma. El sector público de la comunidad autónoma de las Illes Balears no precisa en estos momentos, como podría haber necesitado hace ahora dos años, sólo de control económico. Estoy convencido que los actuales responsables del Govern así como los grupos de la oposición que piensan que es necesario desde la óptica del 2010 y teniendo en cuenta el corto y el medio plazo que esta administración hay que redefinirla por completo tanto en objetivos como en funciones y en formas de desarrollarse.

Con todo lo que hasta ahora he argumentado, me he referido tanto a la fase del articulado de la ley como a la filosofía que en esta misma se impregna, el concepto del sector público instrumental de la comunidad esta ley resulta inservible en la actual redacción para afrontar los retos que no tenemos necesarios en acometer próximamente. Este proyecto de ley pretende sin conseguirlo, como hemos puesto de manifiesto con anterioridad, controlar un sector público instrumental que ha

quedado periclitado y obsoleto y que precisa con urgencia ser diseñado como un modelo del sector instrumental que en las actuales circunstancias aporte al sector público y a la economía de Baleares lo que urgentemente necesita para ayudar a mejor resolver la crisis que debemos afrontar sin dilación.

Es hora de sentarnos, es el momento adecuado entre todos de diseñar un nuevo modelo de la Administración pública no sólo en el sector público instrumental sino en la Administración pública en su conjunto, que precisa nuestro país para mejor afrontar las soluciones que permitan mejor servir a los ciudadanos y sólo entonces, cuando tengamos resuelto este nudo gordiano, que tenemos que solucionar para mejor afrontar el futuro, será el momento de establecer los controles que hay que ponerle a este sector público instrumental la dimensión imprescindible del mismo para mejor de esta forma servir a los ciudadanos de las Islas Baleares.

Por todo lo expuesto pedimos el apoyo del resto de grupos de la Cámara para devolver al Govern este proyecto de ley del sector público instrumental de la comunidad autónoma de las Islas Baleares y proceder, de acuerdo con la exposición realizada, todos a iniciar un análisis más reflexivo del mismo que permita dimensionar y estructurar mejor este sector tan importante de la CAIB haciendo posible dimensionarlo de manera que los recursos públicos destinados al mismo se optimicen en beneficio de los ciudadanos de las Islas Baleares.

Sra. Presidenta, muchísimas gracias.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. S'obri una qüestió incidental per part del conseller d'Economia i Hisenda, Sr. Manera.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Davant la petició del Grup Popular m'agradaria presentar-los breument les línies bàsiques d'aquesta llei del sector públic instrumental i demostrar la importància que té la seva aprovació, si així ho troben en aquesta cambra, per al funcionament de la comunitat autònoma i per redreçar i per donar un sentit més assenyat al sector públic.

Aquesta nova llei que avui presentam és una llei bàsica per a l'organització de l'administració de la comunitat autònoma que aporta racionalitat, claredat i ordre en el conjunt dels ens que conformen el sector públic instrumental. Aquesta llei vol garantir la transparència i la legalitat en la gestió dels ens públics de manera que, en primer lloc, aborda el control de la despesa amb sistemes comuns a tots els ens públics. En segon lloc, limita la desviació de la despesa respecte dels pressuposts aprovats per cada ens i en tercer terme, fomenta l'eficàcia, l'eficiència i la transparència en la gestió dels ens.

El sector públic instrumental s'ha caracteritzat per la seva gran complexitat, la seva dispersió, la fragmentació i sobretot pel sobredimensionament. Els números són escaients, actualment la comunitat autònoma té participació de manera directa o indirecta en 180 entitats que gestionen el 56% del pressupost consolidat de la comunitat autònoma amb un volum de deute d'uns 1.400 milions d'euros. Parlam, per tant, d'un sector potent i rellevant. Actualment el sector públic autonòmic està regulat per la Llei 3/1989, del 29 de març, d'entitats autònomes i empreses públiques vinculades a la comunitat, o bé ni tan sols estan regulades per la normativa autonòmica, com és el cas de les fundacions del sector públic i dels consorcis.

Aquí ja trobam senyories una primera diferència entre l'actual llei i el projecte de llei del sector públic que presentam, a la nova llei es fa una classificació i regulació dels ens instrumentals segons la seva naturalesa i es du a terme una adaptació sistemàtica de la naturalesa dels ens instrumentals a la realitat actual. Així a l'article 2 s'estableix que integren el sector públic instrumental els ens que estiguin sota la dependència o vinculació de la comunitat autònoma. No obstant això, la disposició addicional primera estableix que tot i que existeixin ens que no compleixin aquests requisits de dependència o vinculació també formaran part del sector públic. Aquells ens que per aplicació del Sistema Europeu de Comptes, el SEC 95, i dels seus criteris de classificació integraran aquest sector a les administracions públiques. Per tant, s'afegeixen al paraigua de la llei totes aquelles entitats incloses a l'àmbit de l'aplicació de la Llei d'estabilitat pressupostària, en tant la seva activitat econòmica financera afecta el resultat del càlcul del dèficit de la comunitat autònoma. Aquests ens del SEC 95 no els serà d'aplicació tota la llei sinó només les disposicions dels articles del 12 al 15.

La nova llei classifica el sector públic segons la seva naturalesa de la següent forma: organismes autònoms; entitats públiques empresarials; societats mercantils; fundacions i consorcis. Vista la classificació dels ens els quals els serà l'aplicació de la llei ens hem de demanar quins són els principis bàsics inspiradors d'aquesta llei, aquests no poden ser altres que els clàssics principis inspiradors de l'activitat de tota administració pública, val a dir, legalitat, eficàcia, eficiència, transparència i servei a l'interès general, però hem de parlar d'un principi més ja no tan tradicional com els anteriors, però que des de fa uns anys ha de presidir tota l'actuació de les administracions públiques, el principi d'estabilitat.

Efectivament, aquest principi d'estabilitat té la seva sustentació en la Llei general d'estabilitat pressupostària, aprovada en la seva redacció actual pel Reial Decret Legislatiu 2/2007, que aprovat el text refós de dita llei. Aquesta llei defineix l'estabilitat pressupostària com la situació d'equilibri o superàvit en termes de capacitat o necessitat de finançament d'acord amb l'establert al sistema europeu de comptes nacionals i regionals i al mateix temps estableix que l'elaboració, l'aprovació i la liquidació dels pressuposts es farà en el marc de dita estabilitat pressupostària. Aquest és el motiu pel qual abans ja hem explicat que, a més dels ens dependents i vinculats part d'aquesta llei també havia de ser aplicable a altres ens que són part del sector de l'Administració pública.

Vegem pam a pam la creació d'ens. La nova llei estableix, a diferència del que avui succeeix amb l'aplicació de la Llei 3/89, importants requeriments previs per a la creació de nous ens, concretament a l'article 5. Un requeriment de caràcter general dels nous ens és que en els que s'hagin de crear és la permanència en el temps per un període mínim de cinc anys. També s'estableix amb caràcter general el principi d'autofinançament dels ens per a les despeses i inversions, els ingressos que els ens generin han de ser suficients per al seu finançament. Correspondrà al Consell de Govern la seva aprovació juntament amb el pressupost del primer exercici i a més a més el projecte de llei de creació de l'organisme públic i l'autorització per a la creació de la resta d'ens.

Per tant, la creació d'organismes autònoms i d'entitats públiques empresarials tenen reserva de llei mentre que la resta d'ens han de menester només l'autorització del Consell de Govern per a la seva creació. Per a cada un dels ens, en funció de la seva naturalesa, la llei estableix els requeriments més específics per a la seva creació, modificació i refosa així com el contingut mínim dels seus estatuts.

Anem al règim econòmic financer. Els organismes autònoms i els consorcis estan subjectes al règim general establert per la normativa economicofinancera de la comunitat autònoma i aquí trobam una nova diferència amb la situació actual, els consorcis passen a tenir el mateix règim economicofinancer que els organismes autònoms ja que es considera que, atesa la naturalesa juridicopública d'aquests ens i atès també que el seu àmbit d'actuació material és de caràcter administratiu i no empresarial, no hi ha motius per fer-ne diferenciació entre organismes autònoms i consorcis. No obstant això, no se'ls aplicarà el règim de control intern de la intervenció general i mantindran el control financer posterior propi del sector públic empresarial i fundacional. La resta d'ens, és a dir, les entitats públiques empresarials, les societats mercantils i les fundacions restaran sotmeses a la normativa específica que s'estableixi a la legislació economicofinancera de la comunitat autònoma i pel que estableixi aquesta llei.

Amb relació als pressuposts, les entitats del sector públic i instrumental tant per a l'aprovació com per a la modificació dels seus pressuposts es regiran per la normativa economicofinancera aplicable a l'Administració de la comunitat autònoma, però per al sector públic, empresarial i fundacional ens haurem de fixar en les especificitats que determina la nova llei: primer, les ampliacions de les dotacions de caràcter limitatiu requeriran sempre de l'existència dels recursos adequats i suficients per al seu finançament, per tant, no es podran realitzar ampliacions que es financin a càrrec de dèficit o noves estimacions d'ingressos. Segon, no es podran transferir dotacions de despeses de capital a despeses corrents, llevat que les despeses de capital que s'han de donar de baixa estiguin finançades amb ingressos corrents.

Tercer, es podran adquirir compromisos de despeses plurianuals sense que sigui necessari l'informe de la Conselleria d'Economia i Hisenda, però sí serà necessari aquest informe favorable quan el volum acumulat dels compromisos de despeses plurianuals ultrapassi el 15% del total de despeses de l'exercici corrent de l'entitat.

Quant a la Tresoreria, pel que fa als aspectes de la tresoreria no hi ha modificacions significatives respecte a l'actual regulació ja que aquesta competència de la tresoreria continua sent una competència directa de la Direcció General del Tresor i Política Financera que és la que controla i coordina la gestió de la tresoreria dels ens del sector públic.

Pel que fa a l'endeutament correspon també a la Direcció General del Tresor la coordinació i el control de l'endeutament dels ens del sector públic. Per regla general les operacions d'endeutament han de tenir un termini d'amortització superior a un any i s'han de destinar al finançament -insistesc- d'operacions de capital.

No obstant això, quan parlem d'endeutament hem de fer referència als dos tipus possibles d'endeutament. Primer, endeutament a llarg termini, aquest s'ha de preveure expressament a la Llei de pressupostos, tant als estats numèrics com al text articulat, aquest endeutament s'ha de destinar a inversió. Segon, endeutament a curt termini, és a aquest aspecte on hi ha una de les modificacions més significatives d'aquest projecte de llei respecte a l'actual normativa. Com tots vostès saben les operacions de tresoreria o de finançament a curt termini s'han de destinar exclusivament a finançar dèficit transitoris de tresoreria originats per la diferència temporal entre cobraments i pagaments de l'ens. Per principi pressupostari els pressupostos han d'estar equilibrats en tot moment i han de comptar amb els recursos necessaris per al finançament de les despeses. Per tant, mai aquestes operacions de tresoreria no poden servir per al finançament de les despeses de l'ens, sinó per poder fer front als pagaments derivats de l'execució del seu pressupost.

Aquí la nova llei aporta un canvi significatiu, obliga a la conselleria d'adscripció a restablir l'equilibri en un període màxim de dos anys mitjançant el finançament d'aquest dèficit de l'ens amb transferències amb càrrec al seu propi pressupost. És només durant aquest període de dos anys en què es dur a terme el reequilibri per tal que l'ens no tenguí problemes de tresoreria.

Pel que fa a la comptabilitat, com ja s'ha dit abans els ens del sector públic instrumental administratiu, els organismes autònoms i els consorcis han d'aplicar el Pla general de comptabilitat pública de la comunitat autònoma. Els ens del sector públic empresarial o fundacional a més d'aplicar el pla general de comptabilitat corresponent s'hauran d'ajustar a les especialitats assenyalades per la Conselleria d'Economia i Hisenda per tal de poder dur a terme la seva integració al sector públic de la comunitat autònoma.

La formulació dels comptes anuals s'haurà de fer en un termini màxim de tres mesos des del tancament de l'exercici i l'aprovació definitiva dels comptes en un termini de sis mesos comptats també a partir del tancament.

Quant al control intern, els ens que formen el sector públic instrumental de la comunitat autònoma estan sotmesos al control de la Intervenció General. I també és aquí on hi ha una altra modificació significativa respecte de la situació actual ja que prèviament a la iniciació de qualsevol expedient de despesa superior a 1 milió d'euros s'haurà de comptar amb l'autorització del Consell de Govern. Aquest precepte no serà d'aplicació a aquells ens que estiguin sotmesos a fiscalització prèvia. Així mateix, quan l'activitat i el volum d'operacions d'uns ens o qualsevol altre motiu justificat així ho aconselli, el Consell de Govern a proposta conjunta del conseller competent en Economia i Hisenda i del conseller al qual estigui adscrit l'ens pot acordar l'aplicació del control financer permanent de tota o part de la seva activitat.

És important remarcar en aquest punt la creació dels comitès d'auditoria, és una altra de les novetats que presenta aquesta llei. Aquests comitès el que volen és que l'ens en qüestió no es trobi sol front a l'auditor de comptes, el comitè seria l'encarregat d'abordar tota la planificació de l'auditoria i de debatre els resultats de l'informe proposant les mesures correctores que s'hagin de prendre fruit dels resultats dels controls duits a terme.

Sobre auditoria interna, una altra de les novetats de la llei és la possibilitat de crear una funció d'auditoria interna per a cadascun dels ens. La creació d'aquesta funció serà competència del conseller d'Economia i Hisenda quan hi hagi alguna causa que així ho recomani, tipus d'activitat, volum d'operacions, entre d'altres. Les funcions de l'auditor intern seran bàsicament verificar el bon funcionament del procediment d'execució del seu pressupost i aconsellar la gerència sobre els riscos que es puguin detectar.

Control d'eficàcia i d'eficiència, com no pot ser d'una altra manera els ens públics estan sotmesos al control d'eficàcia i eficiència que durà a terme la conselleria a la qual estan adscrits. Amb aquest control es verificarà el grau de compliment dels seus objectius i l'adequada utilització dels recursos que tenen assignats, així com els compliments d'altres compromisos adquirits en virtut de convenis o de contractes programa.

Anualment cada ens haurà de realitzar un pla d'actuació on es detallaran: primer, quins són els seus objectius durant l'exercici; segon, les línies d'actuació per assolir els dits objectius; tercer, quins són els indicadors que permetin verificar el compliment, i quart, el pla econòmic financer de l'exercici.

Aquest pla d'actuació haurà d'estar emmarcat dins el límit pressupostari que tenguí aprovat l'ens per a l'exercici i és per això que s'haurà d'aprovar dins el primer trimestre de cada exercici, una vegada conegut el pressupost que tenguí assignat. Un cop aprovat el pla d'actuació per l'òrgan col·legiat superior de direcció es donarà compte al Consell de Govern.

Aquest pla d'actuació és de gran importància per a la gestió de l'ens atès que determinarà l'activitat de cada exercici i serà el document que posteriorment servirà per valorar els objectius assolits i que reflectirà l'informe anual de l'activitat i en la declaració de garantia de la gestió. Tot seguit explicarem molt breument en què consisteixen aquests dos documents de control de gestió: l'informe anual d'activitat i la declaració de garantia i responsabilitat.

El contingut de l'informe de garantia i responsabilitat permetrà conèixer quines han estat les actuacions dutes a terme al llarg de l'exercici per l'ens i el grau de compliment dels seus objectius que s'havien definit al pla d'actuació, igualment es coneixerà el compliment del pla econòmic financer.

També s'haurà de realitzar una declaració de garantia i responsabilitat que posi de manifest que els recursos disponibles s'han utilitzat per a les finalitats previstes, que els procediments de control són els adequats i que s'ha donat a conèixer tota la informació rellevant per als interessos de l'ens. Tant l'informe anual d'activitat com la declaració de garantia i responsabilitat s'hauran de presentar per part del gerent simultàniament a l'aprovació dels comptes anuals, és a dir, com he dit abans, en el termini de sis mesos des del tancament de l'exercici.

Les disposicions addicionals. L'esperit d'aquesta nova llei és aconseguir una actuació transparent en la gestió dels interessos públics presidida per criteris de bon govern, de professionalitat i d'integritat dels gestors públics. És per això que a la disposició addicional cinquena s'estableix que s'haurà de fer una agrupació dels ens que conformen el sector públic de la comunitat autònoma amb grups homogenis en funció del seu volum de pressupost, de la xifra de negocis o de qualsevol altre indicador rellevant.

Per altra banda, cada vegada més es demana per part de la Intervenció General de l'Estat i del Ministeri d'Economia i Hisenda una informació més detallada i homogeneïtzada, tant de la mateixa comunitat com dels seus ens. Se'ns demana la informació pel sistema europeu de comptes, per la base de dades de subvencions, el registre de contractes, les operacions d'endeutament. Aquest volum d'informació fa aconsellable disposar de sistemes econòmic financers integrats que facilitin i facin homogeneïta totes aquestes bases de dades. És per això que la disposició addicional vuitena estableix la possibilitat que el Consell de Govern a proposta de la Conselleria d'Economia i Hisenda pugui acordar que els sistemes de gestió econòmica financera dels ens estiguin integrats amb els de la comunitat autònoma.

Mitjançant la disposició transitòria primera es contempla també la creació d'una comissió que ha de realitzar un estudi de l'actual situació del sector públic, de la seva composició i que proposi continuar amb criteris de simplificació, economia, eficàcia i eficiència, la modificació, la refosa o la supressió dels ens que s'estimin oportuns.

En la disposició final primera es pretén en el termini d'un any des de l'aprovació de la llei crear un registre d'entitats del sector públic, com a instrument de publicitat de les dades i actuacions principals d'aquestes entitats.

Per tant senyories, la nova llei suposa l'actualització de la normativa autonòmica sobre el sector públic i el seu principal objecte és regular tots els aspectes dels seu règim jurídic, organització, personal, patrimoni, finances i contractació amb l'objectiu de sistematitzar i donar solucions als nombrosos problemes de fugida dels controls públics i fins i tot d'abusos de poder dels ens que conformen l'administració instrumental, com es demostra a nivell judicial.

La nova llei vol racionalitzar la utilització del ventall d'ens instrumentals i limitar la despesa pública com són, en primer lloc, la necessitat d'elaborar en tot cas i prèviament a la creació de l'ens un pla d'actuació inicial, com deia abans, i un estudi econòmic financer d'una manera similar, encara que reforçada, a la que preveu la Llei estatal d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

Sense perjudici del règim general de control financer -i amb això acabo- que preveu la legislació de finances es potencien alguns d'aquests mecanismes. Els vull recordar els comitès d'auditoria, els plans d'actuació, aquesta mena de plans estratègics de cada ens públic que presentin un estat de la seva evolució, del seu full de ruta durant l'exercici, i a l'hora s'estableixen -i això ho consideram rellevant- noves mesures de control quan són escaients, auditories internes, control permanents i mesures extraordinàries o addicionals de control.

Senyories, aquesta llei s'ha anunciat moltes vegades, ha estat un cavall de batalla d'aquest govern i els he de confessar que estic molt satisfet de tenir l'ocasió de presentar-la avui aquí.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera.

Passam ara... perdó?... Sí, Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta. Señores diputados, Sr. Conseller, que ha intervenido en nombre del Gobierno, cualquiera diría al escuchar su discurso y el mío que no hablamos del mismo documento. Usted hace referencia a un documento que ha elaborado, yo hago referencia a un documento que he examinado. Un documento que usted lo pone en principio como garantía de transparencia, yo le digo que no es así, y no es que se lo diga yo, es que se lo dice el CES, al cual no ha hecho caso, el CES al cual no ha hecho caso le dice lo que le digo yo, que es imposible que usted presuma aquí que hay una transparencia cuando una empresa que incumpla los deberes de suministro de información o el plazo para formular o aprobar las cuentas anuales tenga el informe de auditoria con salvedades reiteradas durante dos o más ejercicios o no reintegre los fondos autonómicos no utilizados en los plazos fijados, cuando hace todo esto un ente, usted no toma ninguna decisión drástica, ejemplar, lo dice el CES, precisamente lo dice el CES muy

claramente. Lo primero que habría que hacer es la substitución de los órganos de Gobierno de la dirección o del personal directivo profesional porque seguro, también lo dice el CES, que son los responsables de esta anomalía. Por lo tanto no presumo usted de querer..., estoy seguro que de buena fe sí que quiere tener un mayor control, pero la ley no lo refleja así. El CES se lo dice y usted no le hace caso.

Es normal que desde el año 89, año 2010, año veintiuno, introduzcamos novedades en una ley de control del sector público, es normal, lo que ocurre es que yo creo que son insuficientes y usted piensa que son las correctas. Es así como piensa usted... que su grupo parlamentario ni siquiera ha hecho una sola enmienda a la ley, el Grupo Parlamentario Popular ha hecho 72, que estoy seguro que si usted las acepta van a enriquecer el texto y van a mejorar el contenido de la ley.

Usted anuncia aquí que efectivamente actualmente hay (...) entidades del sector instrumental, pero se calla que hay ochenta y alguno -me parece que es- consorcios que son entes instrumentales que se utilizaban en su momento para obtener financiación para un proyecto y continúa allí dormido por la deuda. Quiere decir que lo que hay son alrededor de cien entidades instrumentales con personal, con presupuesto, en definitiva, con todo aquello que mueve un sector autonómico importante.

También dice que están recogidos todos los entes que hay y yo digo que no, que las agencias no están recogidas. Las agencias, usted, no sé por qué razón o es porque no quiere recoger la Agencia Tributaria de las Islas Baleares o porque no quiere recoger la Agencia Balear del Agua o porque no quiere recoger la anunciada agencia de Turismo que la Conselleria de Turismo hoy en Rusia, en viaje oficial a Rusia, ha anunciado que va a crear con la fusión de INESTUR e IBATUR. Por lo tanto, no sé por qué esto no lo hace. (...) por qué no atiende usted al CES, en sus recomendaciones, directamente o vía de una enmienda de su grupo parlamentario, lo podría haber solucionado usted, atiende al CES a través de su grupo parlamentario, en su trámite parlamentario le haremos caso, no hace usted caso, ¿no?

No crea usted, una intervención específica que creemos que es vital para los entes instrumentales, una intervención propia para los entes que sería lo mejor. Si quiere control de gasto, éste es el método, éste es el mecanismo y éste es el instrumento. ¿Por qué se niega a crearla? No lo refleja aquí.

¿Por qué no atiende a la Ley de función pública de Baleares y establece tres niveles de personal de confianza? O sea, como actualmente hay en el Servicio Ferroviario de Mallorca, que hay un gerente, dos subgerentes, personal de confianza, todos nombrados a dedo. No, mire usted, nosotros queremos que no sea así, queremos que en un ente haya un solo gerente, pero el resto de personal que entre por mérito y capacidad y por convocatoria pública, ¡pues sólo faltaría! Estamos frontalmente contra esto y la Ley de función pública también, pero ustedes como dice el CES la ignoran y no hacen caso, pero bueno, seguimos adelante, ¿no?

¿Por qué usted no exige a unos entes el presupuesto de lo que van a hacer y autoriza lo que pueda para hacer aquello en lo que tiene interés el Gobierno y esta cámara?, sino que usted asigna un presupuesto para que digan ellos qué es lo que van a hacer con este dinero. Creo que son el Govern y esta cámara los que han de establecer las preferencias, no los entes propios.

¿Por qué no se opone usted a que haya intervención... miembros de la Intervención General de la comunidad autónoma o de este ente de intervención propia y de función pública dentro de los consejos de administración que velarán por el cumplimiento de la ley y establece que haya únicamente un representante del conseller de Economía y Hacienda?, como he dicho anteriormente.

No fija tampoco a partir de qué volumen las empresas tienen que tener intervención previa. No lo fija, lo deja, una cosa etérea, lo deja. Creo que hay que fijarlo, a partir de 6 millones de euros, de 9 millones de euros, lo que usted quiera, pero a partir de ese momento tienen que entrar, por el volumen, en fiscalización previa. Si la fiscalización previa no molesta a nadie, si es una garantía, no es una rémora, no es perjuicio. ¿Por qué tanto interés en que no se ponga?

Tampoco dice nada de las fusiones, ¿cuándo va a fusionar las empresas?, ¿cómo va a agruparlas? No creo que sea por presupuesto y por volumen de negocio. Creo que tiene que ser más o menos por homogeneidad de funciones, juntarlas a todas más o menos por... Usted ha dicho otra cosa aquí, pero bueno (...).

Luego, por último, ya para terminar, gracias, Sra. Presidenta, es cómo vamos a dimensionar adecuadamente el sector público de las Islas Baleares, cuántas empresas son necesarias, cuántos entes son necesarios, cuántos sobran y cómo va a proceder a adecuarlo al acuerdo al que podamos llegar.

Estas son preguntas que le hago sobre la ley que evidentemente la ley en su conjunto es una ley que viene a ordenar, lo que ocurre es que tiene más énfasis en “podrá” y nosotros lo ponemos en “hará”, o sea en vez de poner..., en posibilitar, nosotros somos imperativos, mandamos que se haga. Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. El Sr. Manera tanca la qüestió incidental.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Només uns apunts molt breus arran de la intervenció del Sr. Rodríguez. Jo crec que aquesta llei té canvis radicals en relació a la llei actual, la llei present i crec que és una llei que determina un seguit de condicions molt robustes per a l'administració pública i per al control d'un sector que tenia signes inequívocs de descontrol. Miri, li record la creació dels comitès d'auditoria, peça fonamental i una novetat important en aquesta llei. En segon terme, la necessitat que cada ens faci una planificació assenyada i arrelada a l'exercici en qüestió, amb uns objectius, etcètera i que això sigui controlat pels mecanismes que

s'establiran. En tercer terme, la intervenció juga el seu paper en forma de mecanismes de fiscalització prèvia que sigui escaient i amb l'auxili, l'ajuda que proporcionarà aquesta intervenció a les auditories de caràcter extern i intern.

Les agències, alguna vegada ho hem discutit vostè i jo, les agències són en aquest cas un plantejament terminològic Sr. Rodríguez, el cas de l'Agència Tributària és un tema que ve marcat per l'Estatut d'Autonomia, l'agència que vostè comenta de la Conselleria de Turisme és una qüestió estrictament terminològica, no té cap mena de funció ni contingut en relació amb una agència entesa en el sentit tècnic del terme.

Finalment hi ha les fusions. Jo crec que ja ho he explicat, les fusions se faran en el decurs d'un any, després d'haver-se aprovada la llei, si és que s'aprova, i que implicarà precisament aquest dimensionament correcte, o més escaient del sector públic de les Illes Balears. He de dir que les mesures que es posen a hores d'ara, són mesures que van en la direcció de la llei, intenten fer això, a través de fusions i aglutinaments d'entitats, consorcis, etcètera i el més important, a través d'una acció pressupostària contundent de reducció de les transferències. En aquest aspecte, insistesc, deman a la cambra suport per a aquesta llei perquè representa un canvi important en relació amb el que tenim, representa una trajectòria molt diferent a la situació un tant desangelada i molt poc fiscalitzada, des de les entitats públiques les fiscalitzacions sempre són posteriors, tots els ens tenen auditoria, però són auditories posteriors, la llei presenta mecanismes de control directe i constant per part de les entitats públiques. I en aquest sentit és una passa fonamental i és un canvi transcendental per redimensionar aquest sector i donar-li una entitat més escaient.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Passam ara a les intervencions dels grups que ho vulguin fer a favor de l'esmena. No n'hi ha. Per tant, passarem a les intervencions en contra de l'esmena. Per part del Grup Parlamentari Mixt la Sra. Esperança Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Ens arriba al ple d'aquesta cambra una llei, la Llei del sector públic instrumental, elaborada per la Conselleria d'Economia i Hisenda, una llei ben necessària per al bon funcionament del sector públic a les Illes Balears. La llei arriba al ple després d'haver estat profusament treballada i des del nostre punt de vista també millorada, encara que som a temps d'aconseguir una llei millor a través del seu tràmit parlamentari. La llei en qualsevol cas ha estat treballada i compta amb el suport dels partits que donen suport al Govern i a més a més, també compta amb el vist i plau d'Unió Mallorquina. Només surt d'aquest consens el Partit Popular.

He de dir senyores i senyors diputats que en aquest concret, no en d'altres, em sorprèn que el Partit Popular no se sumi al consens general i ja vulgui de bell antuvi carregar-se aquesta llei amb una esmena a la totalitat. L'actitud del Grup Popular ens podria fer pensar que opten per alguna raó que no es deu poder confessar directament al ple de la cambra, pel boicot, en comptes d'optar per la col·laboració amb la resta de grups parlamentaris, amb la finalitat de millorar aquesta llei. Però bé, passen tantes coses sorprenents que a aquestes alçades ja no ens hauria de sorprendre res. Sorprenent ha estat per exemple que el Partit Popular quan ha governat a les Illes Balears, com va ocórrer la passada legislatura, s'hagi dedicat a inflar el sector públic. El 88% dels ens públics varen ser creats l'anterior legislatura. Això no quadra gaire amb la manera d'actuar dels partits conservadors i tampoc no quadra en absolut en la manera de fer dels partits liberals. Però el PP ho va fer sense cap tipus d'emperò i ens deixa el sector públic més inflat que mai hi hagi hagut a les Illes Balears. Ha de ser idò un govern progressista el que vengui a aprimar-lo.

Lògicament votarem en contra d'aquesta esmena a la totalitat. Entenem que és necessari que se segueixi el tràmit parlamentari. Hem de donar opció a les diferents forces polítiques d'aquesta cambra per millorar la present llei i que com ja hem apuntat anteriorment, consider que com tot també és millorable. Ha de millorar a través de l'acceptació d'algunes de les esmenes que es presenten, n'han presentades Unió Mallorquina i el propi Partit Popular, unes 70 esmenes presentades, algunes de les quals consider que contribuiran a millorar aquest text. Aquesta diputada considera que es tracta d'una llei ben necessària, que ha d'ajudar a garantir la transparència en el sector públic i que ha de contribuir a generar una administració més ben administrada i més adequada per a la nostra societat. Suposant que no hagués passat res fora del que és normal durant la present legislatura, de tota manera hauríem hagut de tirar endavant aquesta llei, així ho preveu i així ho disposa el nou Estatut d'Autonomia. Entenem que no ens hem de demorar a l'hora de fer el desplegament legislatiu pertinent.

Però senyores i senyors diputats, sí que han passat coses que d'alguna manera ens obliguen, com a representants del poble de les Illes Balears, a posar-hi remei, amb totes les eines a l'abast tant aviat com sigui possible. Dur aquesta llei al ple del Parlament és senzillament un acte de responsabilitat per part del Govern. Pensem que la majoria dels casos de corrupció que han sacsejat l'administració pública de les Illes Balears s'han produït a l'àmbit del sector públic instrumental. Per tant, toca abordar la qüestió i toca aprovar tant aviat com sigui possible aquesta llei. I insistesc, si no hagués passat res l'hauríem de fer igualment, però tal vegada no seria percebuda socialment com a tant urgent. També ens trobam que el sector públic instrumental, com apuntàvem al principi, està sobredimensionat i puc entendre que ho estigui, malgrat que això faci aflorar algunes contradiccions en el Partit Popular. Està sobredimensionat per exemple, perquè la nostra comunitat autònoma pateix uns problemes de finançament extraordinaris i que no serveixi tampoc com excusa. Però no fa falta tornar a aquesta qüestió que ha estat un dels temes estrella del Parlament durant tota la legislatura. Tenir una autonomia tan mal finançada ha obligat tot sovint a refugiar-se en el sector públic instrumental per tal de poder dur a terme obra de govern. També s'ha sobredimensionat però, des del meu punt de vista, per mor

de la manera de governar durant alguna legislatura, a qui ja li anava bé engreixar aquest sector, que cau més enfora dels controls habituals dels que passa el Govern.

Però bé, per acabar i com ja he dit abans, la llei ha d'anar a tràmit parlamentari i és important que millori durant aquest tràmit, de la mateixa manera que aquesta millora ha estat possible en la discussió prèvia a l'entrada del Parlament i així s'ha aconseguit. Per exemple, s'ha equilibrat el paper de la Conselleria d'Economia i Hisenda amb la resta de les conselleries que tenen adscrits els diferents ens públics i els consellers i els consells de govern. Hem aconseguit per tant, la macrocefàlia inicial d'Economia i Hisenda i passar la quota de responsabilitat que pertoca a cada conselleria, això és una millora substancial, em referesc als articles 15 i següent. També, un altre exemple, crec que s'ha aconseguit un altre punt d'equilibri entre l'establiment dels mecanismes de control i el fet de no provocar una sobrecàrrega de paperassa i de burocràcia que implicaria un alentiment i una sobrefeina a la secretaria general de les respectives conselleries. Es tracta per tant, d'una millora aconseguida abans de portar la llei en aquest Parlament. Però en podem aconseguir més de millores, podríem treballar i posar un exemple al voltant de l'article 22, però en parlarem. De tota manera, per aconseguir aquestes millores, aquesta llei ha d'entrar en tràmit parlamentari i millor que sigui avui que no més endavant.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Mari. També per part del Grup Parlamentari Mixt, el Sr. Melià té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Bé, Unió Mallorquina no donarà suport a aquesta esmena a la totalitat per dues idees bàsiques, és una llei complexa i crec que el debat tècnicament s'ha fet difícil de seguir. Però bé, dues idees bàsiques per les quals no donarem suport a l'esmena a la totalitat: la primera, la necessitat de la llei, necessitam un instrument legal, com més aviat millor, que ordeni aquest sector que ha estat tant polèmic i problemàtic, com ja s'ha exposat al llarg del debat que duim.

És una llei perfecte, és la millor llei? Possiblement no, possiblement és millorable i segur que hi ha moltes esmenes del Partit Popular, esmenes parcials d'aquestes 70 que la milloraran, Unió Mallorquina també n'ha presentat esmenes per millorar el text, però sí consideram que és una passa endavant, és una millora important i per tant, tenim la necessitat de què això vagi endavant i no frenar-la. I una esmena a la totalitat de devolució és frenar-ho. Vostè parlava del termini de reordenació, es queixa que no hi ha un termini per a la reordenació del sector públic. És que si tornam la llei al Govern, així sí que no hi haurà cap de termini! Ni millora, ni termini! Per tant, ara tenim l'oportunitat, a través d'esmenes parcials, fins i tot a establir aquest termini de reordenació que reclama el Grup Parlamentari Popular. Per tant, perquè és necessari, urgent si se'm permet el terme, consideram que no hem de votar aquesta esmena a la totalitat.

I la segona raó per la qual Unió Mallorca no pot donar suport a aquesta esmena a la totalitat, és perquè algun dels raonaments que vostè fa Sr. Rodríguez, crec que perverteixen el debat del sector públic instrumental. I de fet, és un pecat que crec que hem comès tots, no només el Grup Parlamentari Popular, supòs que tots els partits, supòs que també Unió Mallorca l'hem comès. El sector públic instrumental serveix per actuar amb més eficiència i amb més agilitat en alguns serveis públics, en algunes funcions públiques necessàries. Clar, si feim una translació exacte dels controls que hi ha a l'administració clàssica al sector públic instrumental, aleshores hi haurà més control en el sector públic instrumental, però és que quedarà sense cap sentit, perquè si és el mateix que l'administració no serveix per res. Aquest és un debat complicat perquè hi ha d'haver més controls, però no ha de ser el mateix que l'administració, perquè si és el mateix ja no ens serveix. I de vegades tots, també el Grup Parlamentari Popular, tots cometem aquest pecat de no intentar encaixar bé les peces i no intentar donar una funció específica, amb la seva agilitat i amb les seves notes d'eficàcia i rapidesa que ha de tenir el sector públic en relació a l'administració.

Vostè per exemple Sr. Rodríguez, ha insistit molt en un tema concret, la fiscalització prèvia. Aquesta idea de fiscalització prèvia, que és una idea positiva, també és una idea que té unes conseqüències a la rapidesa de la tramitació i dels procediments administratius. Per tant, intentar trobar un punt d'equilibri en què hi hagi control, però que no sigui exactament el mateix que el de l'administració, jo crec que fa que la llei sigui encertada, per donar una funció, ja dic, al sector públic instrumental. Entenc que molts dels motius que ha al·legat el Sr. Rodríguez per a l'esmena a la totalitat, són possibles millores mitjançant esmenes parcials i passant a temes molt concrets. Quan vostè parla del personal directiu laboral. Jo tal vegada l'he entès malament, però és que hi ha publicitat i lliure concurrència a l'article 22. La manera d'elegir aquest lliure personal no era a través de lliure concurrència i de publicitat. Jo entenc que l'article 22 dona aquestes característiques, però tal vegada som jo que m'equivoc i vostè ho millorarà en fase d'esmena.

Substitució de l'òrgan de govern. Vostè ha insistit molt en què la conseqüència d'un seguit d'incompliments per part de l'ens públic ha de conduir a la substitució dels òrgans de govern. Bé, és un tema molt específic i de detall, no és un tema d'esmena a la totalitat. Crec que com a esmena parcial es pot discutir, però no necessàriament això ha de conduir a la conclusió que la llei és dolenta, que s'ha de rebutjar, de què s'ha de tornar al Govern. Bé, hi ha moltes possibles reaccions davant els incompliments dels ens públics. Un d'aquests que vostè ha agafat del Consell Econòmic i Social seria la destitució d'aquests òrgans de govern dels ens incomplidors. Però bé, és una de les reaccions possibles, no l'única reacció, ni necessàriament la millor ni la més dràstica. Encara que políticament tal vegada sí que sigui la més dràstica, però no necessàriament és la més eficaç a nivell de gestió administrativa. Crec que aquí la gestió realment és molt important.

Podríem parlar d'altres qüestions que vostè ha posat damunt la taula, del termini de reordenació. Nosaltres també hem presentat una esmena que va un poc en aquest sentit, que se produeixi de manera ràpida. De fet, hi ha una voluntat manifestada pel Govern en aquest sentit, però tornam estar davant d'una qüestió de molt de detall. Però també tornam estar davant d'una qüestió de molt de detall i és que hi hagi un article o una disposició que posi un termini. Bé, supòs que vostès han presentat la corresponent esmena i per tant, se discutirà en el seu moment. Jo crec que tots hauríem de coincidir en què fa falta que hi hagi aquesta llei, hem d'intentar defugir del debat de criminalitzar tot el sector públic i tots els ens públics, perquè tots hem caigut en aquest risc de la criminalització. Tenen una funció, són importants i poden prestar un servei destacable i transcendent. Per tant, el que hem de fer és que hi hagi els màxims controls, combinant aquesta eficiència, aquesta eficàcia i aquesta transparència. Si això ho aconseguim mitjançant aquesta llei, almanco ens hi acostam un poc més del que hi ha fins ara. Per tant, des d'aquest punt de vista Unió Mallorca dona suport a la llei.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds el Sr. Riudavets té la paraula.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. He de començar la meua intervenció dient que tindrà un caràcter polític i no tècnic, no crec que hagi d'entrar en qüestions tècniques, però vull començar la meua intervenció amb un comentari personal. Jo pensava que havia esgotat ja feia temps la meua capacitat de sorpresa i que estava convençut que en aquesta cambra havia vist gairebé de tot, però he de dir que anava errat, que encara hi ha espai per a la sorpresa i tant que n'hi ha! Els he de confessar senyores i senyors diputats que no m'esperava per res que el Partit Popular presentés una esmena a la totalitat a una llei d'aquestes característiques. Tampoc no m'esperava que justificués aquesta esmena a la totalitat amb els arguments que s'han exposat avui aquí i que consider poc creïbles i que a mi m'han sonat absolutament a excuses. És cert i ningú posa en dubte que el Partit Popular té dret a fer-ho, d'això no hi ha cap dubte, però jo tal vegada som molt ingenu i pensava que precisament el Partit Popular seria el més interessat en aprovar una llei que posa ordre i control en el sector públic instrumental de les Illes Balears. És evident que anava errat, però bé, ja en parlarem més endavant.

Anem ara per pams i analitzem, ni que sigui breument, ja que l'exposició del conseller ha estat força detallada, quines són les motivacions, els objectius, les finalitats d'aquesta llei del sector públic instrumental i aquesta breu anàlisi permetrà fonamentar sense cap problemes ni dubtes el vot contrari que farà el Grup Parlamentari BLOC de PSM-Verds a l'esmena a la totalitat.

Crec que en realitat basta fer una ullada a l'exposició de motius de la llei per copsar la importància d'aquesta llei. I em permetin en aquest sentit que els dirigeixi només uns breus paràgrafs textuais d'aquesta exposició de motius, que crec que clarifiquen perfectament el que es pretén. Ens diu: "Aquesta llei té per objecte regular l'organització i el règim general del sector públic instrumental de la comunitat autònoma de les Illes Balears", que no es deia fins ara, recordem-ho. Textualment diu: "Cal destacar diverses mesures tendents a racionalitzar la utilització del ventall d'ens instrumentals i a limitar la despesa pública com són, en primer lloc, la necessitat d'elaborar, en tot cas i prèviament a la creació de l'ens, un pla d'actuació i un estudi socioeconòmic", que ara no hi és, no ho oblidem.

També diu que "la llei limita d'una manera substancial els recursos previs per a la cobertura dels desfasaments de tresoreria", cosa que ara no hi és, no ho oblidem. "Es potencien alguns mecanismes, comitès d'auditoria, financera, pla d'eficàcia i eficiència, s'estableixen noves mesures de control", cosa que ara no hi és, no ho oblidem.

Es regulen els òrgan de direcció i els recursos humans, per simplificar, racionalitzar i homogeneïtzar aquests òrgans de govern, coses que ara no tenim, tampoc no ho oblidem. I així podria continuar una bona estona, però ara és clar, ens ve la pregunta obligada, si feim una valoració política, què hi ha de totes aquestes mesures que acab de dir que desagrada al Partit Popular? En què no està d'acord? Què és el que li molesta?, però siguem concrets, perquè he sentit el Sr. Rodríguez fent una sèrie de giragonses retòriques des d'aquesta tribuna, però no són aquestes les qüestions que s'han de plantejar, hem d'anar a la concreció.

Vol el Partit Popular que hi hagi més control en la despesa de les empreses públiques? Sí o no. Vol el Partit Popular que es limiti la capacitat d'endeutament que tenen algunes empreses públiques? Sí o no. Vol el Partit Popular que es racionalitzin en tots els aspectes els càrrecs directius de les empreses públiques? Sí o no. Pel que sembla, sembla que no, perquè per molt que ho vulguin emascarar el resultat -el resultat si s'aprova l'esmena a la totalitat- és quedar amb la situació actual i per tant, no.

Per tant, amb la presentació de la seva esmena a la totalitat el Partit Popular ens diu clarament que ja li va bé que les coses continuïn com estan, que no vol cap canvi, que els escàndols que s'han generat dins les empreses públiques no són motiu per posar-hi més control. Això és el que significa una esmena a la totalitat. No ens enganem, això és el resultat d'una esmena a la totalitat. Significa que no volen aquesta llei i en conseqüència no es vol més control dels diners públics, que voldrien mantenir-ho tot igual i ara, per favor, que no ens venguin amb subterfugis, que no ens vulguin fer creure, per favor!, que presenten esmena a la totalitat perquè hi ha aspectes puntuals que no els agraden. Per modificar aquests aspectes puntuals -i

vostè ho sap millor que ningú, Sr. Rodríguez- es presenten esmenes parcials, no una esmena a la totalitat.

Si volen modificar-la, si volen endurir-la, si volen millorar-la, aquesta llei, per això són les esmenes parcials, ho ha dit vostè mateix fa un moment des d'aquí mateix, però si s'aprova l'esmena a la totalitat no hi haurà ni capacitat d'enduriment ni de millora ni de modificació, que quedi clar. Una esmena a la totalitat és una altra cosa, és en definitiva i en claredat una demostració que rebutgen una llei que suposa un control de la despesa pública dins les empreses i en conseqüència també un fre o almanco una major dificultat per a qualsevol mena d'actuació irregular. Això és avui el seu missatge, Sr. Rodríguez. Això és el missatge de l'esmena a la totalitat del Partit Popular.

Ens ho poden vendre d'una altra manera, però això és el missatge que es llança: no toqueu res perquè així com està ja ens anava bé, així de clar. I, a més a més, també contradictori; contradictori per exemple amb les paraules que va proferir la setmana passada el portaveu del Grup Popular des d'aquesta mateixa tribuna quan ens deia: "Això no lleva que no siguem conscients de la situació en què estam, que no siguem conscients que s'han de prendre decisions per emmagrir l'administració, per evitar els excessos que té la nostra administració perquè això té dos efectes, naturalment estalviarem i generarem més dèficit, però també servirem millor els ciutadans".

Com es conjuguen -em demano- aquestes paraules amb l'esmena a la totalitat que avui debatem? La Llei del sector públic instrumental pretén precisament evitar els excessos de què parlava el Sr. Fiol fa set dies, pretén estalviar i deixar de generar dèficit sense control com demanava fa només set dies el Sr. Fiol.

Sincerament crec que avui el Partit Popular ha fet bona una frase d'un pensador fiancés, Gabriel Marcel, que parlava de la coherència i deia: "quan algú no viu com pensa, acaba pensant com viu" i crec que han viscut massa anys d'una determinada manera com per pensar ara a canviar-la.

Això és la deducció lògica de la presentació d'una esmena a la totalitat perquè no oblidem -i no ho oblidem ni per un moment- que aquesta llei agradi, tot el seu contingut o només parcialment, aquesta llei és necessària, absolutament necessària i potser ho ha estat sempre, no ho negaré, potser ho ha estat sempre, però molt més ara perquè -ho hem de dir- en aquesta legislatura els presumptes -dic presumptes- casos de corrupció han sorgit com a bolets, com a bolets!, i no em malinterpretin, no vull prejutar res ni a ningú, els tribunals ja decidiran les culpabilitats i les innocències, però hi ha uns fets objectius, innegables, públics i confessats. Això, ningú no ho pot negar. Hi ha hagut confessions i hi ha proves.

El Partit Popular sempre ha dit que són actuacions de persones aïllades, que no hi havia al darrera cap trama organitzada, pot ser, si és cert o no, ho hauran de decidir els jutges, però sigui com sigui una cosa està clara: aquestes persones aïllades -i ho pos entre cometes, els jutges ja diran si les puc llevar-, aquestes persones aïllades van poder actuar així perquè no hi havia controls suficients. Això és així. No anomenaré aquí els casos que hi ha hagut, entre altres coses..., que són certs, eh?, no són rondalles, són certs, entre altres coses perquè ja se saben prou i cada vegada que s'anomenen els diputats del Partit Popular s'alteren i avui no tenc ganes d'alterar ningú, però sí que és cert que aquests casos són part ja de la memòria negra de la nostra comunitat i no me'ls invent, eh?, no són rondalles.

Per açò és necessària aquesta llei que posa mecanismes clars, eficaços i contundents per evitar o almanco dificultar en la mesura que sigui possible que la corrupció campi dins les empreses públiques. Açò és el que pretén i no és poc, senyores diputades i senyors diputats, no és poc, és molt, si tenim en compte la situació legislativa que tenim ara.

D'aquí llavors la meua sorpresa, la sorpresa de la qual parlava abans, quan vaig saber que el Partit Popular havia presentat una esmena a la totalitat. Perquè ho repetesc, si el Partit Popular considera que és una llei blana, tova, fluixa hi ha les esmenes parcials per endurir-la, però el resultat d'una esmena a la totalitat és quedar-se a la situació actual, que és infinitament més tova i menys regulada que la que pretén aquesta llei. Per tant, una contradicció flagrant entre l'argumentació que ens fan des de la tribuna i la realitat de l'esmena que presenten.

Crec sincerament que ni que fos per intentar girar pàgina, ni que fos per llançar un missatge de renovació a la ciutadania, senyors del Partit Popular, aquesta esmena no l'haurien d'haver presentada perquè, quins són els arguments que ens ha dit vostè avui aquí dalt, Sr. Rodríguez? Des del meu punt de vista són arguments tangencials i alguns, interpretacions bastants retorçudes, que no s'aguanten, des del meu punt de vista no s'aguanten i no s'aguanten perquè es basen en qüestions perifèriques, no substancials, qüestions que són bàsicament -com diríem a Menorca, no sé si a Mallorca es diu així- des del meu punt de vista excuses de mal pagador.

Repassem si no l'articulat. Crec que és clar que per primera vegada s'aclareix el paper de les empreses públiques. Per primera vegada es treuen d'aquesta mena de llimb indefinit en què, quan s'ha demostrat per escarni de tots i escarni de la democràcia, tot o molt, era possible i sí, sobtadament, es creen fórmules per controlar l'ús que aquestes empreses fan dels seus pressupostos, un control que el nostre grup parlamentari considera desitjable, justificat i, sobretot, necessari.

Ja sé que no és la meua funció interpel·lar al portaveu popular, però li demanaria, si té a bé i si vol, que contestés quan tornés aquí unes preguntes: creu vostè que les empreses públiques han de tenir un grau elevat de fiscalització, com tenen per exemple les direccions generals? Segons la intervenció primera sembla que sí, però l'esmena a la totalitat suposa que no. Creu vostè que les empreses públiques han d'estar subjectes a mecanismes d'intervenció prèvia com les direccions generals?

Diu que sí, però l'esmena a la totalitat suposa que no, perquè ara no hi és.

No creu vostè que els diners que administren les empreses públiques són diners públics aportats pels ciutadans i ciutadanes amb la mateixa mesura que ho són els que administren les direccions generals? És obvi que sí, però amb l'esmena a la totalitat suposaria que continuarien tenint un tractament diferenciat. Els molesta que la Intervenció de la comunitat autònoma controli la despesa de les empreses públiques? Diu que no, però l'esmena a la totalitat suposaria que sí.

Senyores diputades, senyors diputats, la llei que avui el Partit Popular vol esborrar del mapa és una llei extensa i és una llei complicada, però els fonaments són molt senzills. Els fonaments són molt senzills, de fet es limita a crear uns mecanismes que possibiliten un major control del Govern sobre les empreses públiques. Res més que açò i tal volta, esper que no, és açò el que molesta al Partit Popular, és açò el que els molesta? Potser, encara que ho disfressi sota altres motivacions que -perdonin- sonen com a mínim -per ser benivolent-, com a mínim, sonen estranyes. Ens demanen que es retiri una llei perquè creuen que s'ha d'anar més lluny, però per anar més lluny demanen que es retiri per quedar com estam. Com a mínim, estrany sí que ho és.

Crec que això es veu clarament si ens fixam en els punts claus de la llei i ens deixam de retòrica i d'emboïcats. Bé, la legislatura passada és cert, ja s'ha dit aquí, es varen crear empreses públiques, moltes, i crear-les és tan senzill com difícil és eliminar-les després. Açò ho sabem tots.

Què proposa la llei respecte d'això? Només una cosa tan raonable com que no es puguin crear per caprici, per comoditat o per interessos, per això exigeix que, abans de crear una nova empresa pública, existeixi un pla detallat que en justifiqui la creació i un estudi econòmic financer que en demostrï la viabilitat. Crec que açò és raonable. No és raonable açò? Molesta açò al Partit Popular? No n'han dit res d'això, però l'esmena a la totalitat suposa que seria que no.

Un altre punt de la llei estableix un control sobre el dèficit que poden assumir les empreses públiques, un control, crec que açò és raonable, no ho troben vostès raonable? Els molesta? D'açò tampoc no ha dit res, però l'esmena a la totalitat si s'aprova suposarà que no es podrà fer.

Podem continuar, permetin-me -ja acab- llegir unes ratlles de la mateixa llei, aquesta llei ens diu a l'article 16: "quan el tipus d'activitat d'un ens, el seu volum d'operacions o qualsevol altre motiu justificat ho faci recomanable, poden acordar que es constitueixi un comitè d'auditoria (...)". "Poden acordar" es refereix a la Conselleria d'Economia i Hisenda i la conselleria de la qual (...). Crec que això és raonable, no existeix ara, eh?, si hagués existit tal vegada no tendríem o no haguéssim tengut tots els emboïcats -per dir-ho finament- que hem tengut durant aquests quatre anys i que no tots, llevat d'algun, són d'aquesta legislatura.

Crec que açò no tan sols és raonable, sinó que és recomanable. Si les despeses o el deute d'una empresa pública es disparen, es raonable, recomanable que es constitueixi un comitè d'auditoria amb auditors externs si és el cas per prendre mesures correctores. Jo em deman, això els molesta al Partit Popular? No ho sé perquè no n'han dit res, però l'esmena a la totalitat ens faria pensar que sí, ja que amb l'esmena a la totalitat provoquen que no es posi en marxa.

Bé, crec que en conclusió, senyores diputades i senyors diputats, podria entendre i aplaudiria fins i tot que el Partit Popular volgués modificar, fins i tot millorar, endurir si és el cas, alguns dels aspectes d'aquesta llei del sector públic, tenen esmenes parcials presentades, vagin per aquest camí, això estaria dins la lògica de les coses. El que considero incomprendible -i no voldria pensar que és massa comprensible- és que es pretengui eliminar aquesta llei que només pretén -els ho assegura- aconseguir una major transparència, un major control i també una major eficàcia en la gestió dels fons públics mitjançant les empreses.

L'argumentació que se'ns ha plantejat avui aquí arriba a ser tan retorçada que crec que és digna de ser estudiada, la repetiré, diuen que no és la llei -per això presenten esmenes a la totalitat, que vol dir no a la llei...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Riudavets, hauria d'anar...

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Acab, acab, diuen que no a la llei perquè volen més control, però, perquè volen més control, votaran una esmena a la totalitat que eliminarà la llei i quedarem amb molt manco control. Això és digne d'estudi.

Demana sincerament -i ja acab- que el Partit Popular reflexionés, que retirés l'esmena a la totalitat perquè sincerament crec que vostès millor que ningú saben, després de tot el que ha passat, que aquesta llei és necessària.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Riudavets. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Garcías.

EL SR. GARCÍAS I SIMÓN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, aquest projecte de llei té per objecte regular l'organització i el règim general del sector públic instrumental de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

En aquest objectiu concorren dues finalitats bàsiques: en primer lloc recollir el nou model conceptual que la Llei d'organització i funcionalment de l'Administració General de l'Estat ha introduït en aquesta matèria i en segon lloc, insistir especialment en el règim de control i tutela de tots aquests ens instrumentals en la pretensió essencial d'aconseguir una actuació transparent en la gestió dels interessos públics presidida per criteris de bon govern, professionalitat i integritat dels gestors públics.

Per què?, ens podem demanar. La breu història d'aquesta comunitat de la qual el Partit Popular n'és bastant responsable, entenc que no els agradi que se'ls recordi, però que han estat govern molt de temps per cert, ens dóna bona mostra aquest temps del que s'ha fet en la gestió pública i també clarament del que no s'ha de fer en aquesta gestió.

Per tots s'ha repetit i sembla que hi ha certa unanimitat en l'afirmació que el sector públic de la comunitat autònoma de les Illes Balears és excessiu. Això, ho han repetit -crec- tots els grups des d'aquesta tribuna i en diferents ocasions, pateix obesitat mòrbida, deia el Sr. Fiol la setmana passada. He dit en altres ocasions aquí en aquesta seu que segurament davant tot això tots sabem el que s'ha de fer, segurament també com s'ha de fer i que la qüestió, al final i de fons, és si ho volem fer.

Passem a veure idò què feim tots, els diferents grups. La proposta del Partit Popular d'entrada a aquest projecte de llei és l'esmena de devolució, ja ho veurem, de moment tornar la llei al Govern i retardar encara més la seva entrada en vigor que, com s'ha exposat pels diferents portaveus, és una qüestió de màxima necessitat.

El Govern no s'ha conformat a enviar aquest projecte de llei al Parlament i és que no podem deixar de banda, encara que ens pesi, encara que els pesi a vostès, tot el que ha passat i passa a aquesta legislatura. Des del principi, abans de la crisi, abans dels primers escàndols el Govern ha tengut una direcció molt clara, la defensa de l'interès general per damunt de tot i en la defensa de l'interès general la gestió pública ha de ser exemplar, transparent, honesta i amb clara vocació de servei públic, que és en definitiva el que reclamen els ciutadans als polítics, a nosaltres, a tots els representants que estam en aquesta cambra.

Com deia el Govern ha treballat en aquesta direcció i concretament en dos eixos ben definits: el diàleg permanent amb els interlocutors socials, econòmics i empresarials i la normativa adient per disposar d'una arquitectura legislativa que reforci aquesta defensa de l'interès general per damunt de tot.

Respecte del diàleg no fa falta repetir aquí tots els acords i pactes signats per aquest govern, però sí remarcar sobretot el pacte per a la competitivitat i la cohesió social, en definitiva, recuperar la política per recuperar la confiança dels ciutadans en els polítics i dels polítics també en els ciutadans.

Respecte de l'elaboració i tramitació de lleis cal assenyalar el paquet del qual forma part aquesta llei. No és, en definitiva, una llei aïllada d'aquest paquet que formen, juntament amb aquesta del sector públic, la Llei del bon govern, la Llei de publicitat institucional i la Llei de funció pública. Totes aprofundeixen en la millora i sobretot en el reforç dels principis bàsics que han de regir tota gestió pública -transparència i interès general- i professionalitat, honestat i integritat dels seus gestors públics. I és en això i en aquesta direcció que es treballa, el Govern ha llançat ja la proposta de treball per a la reestructuració del sector públic de la comunitat reduint-lo més o menys a la meitat.

El president ha demanat als grups parlamentaris que nomenin un representant per formar aquesta comissió negociadora que, partint d'aquesta proposta, pugui establir i pugui dur a terme aquest acord global i per totes les forces en aquest objectiu, i en aquest objectiu l'esmena de devolució no és la més adequada; sí són adequades, segurament, les esmenes parcials que es tramitaran, i per aquesta raó el que hagués convengut era o bé no presentar-la o fins i tot retirar-la.

El camí no és, per tant, la devolució del projecte de llei al Govern, el camí és millorar-lo amb les aportacions que es puguin fer, tant via esmenes com en aquest acord que plantejava el Govern i que ha posat el Govern damunt la taula perquè entre tots efectivament duquem i tinguem el millor sector públic i dimensionat en el seu punt d'aquesta comunitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

(Petit aldarull a la sala)

Passam ara al torn de rèpliques dels grups que estan a favor de l'esmena. Sr. Rodríguez, té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta. Señores diputados, señoras diputadas, yo creo que la política es el arte de hacer posibles las cosas, entre otras de pegar un aldabonazo para advertir al Gobierno, en minoría, que la ley no nos gusta como está, y una enmienda a la totalidad también es esto: no está la ley como nos gustaría a nosotros.

Yo en primer lugar quiero agradecer a todos los portavoces el tono de la disensión de la enmienda a la totalidad. Menos mal que han reconocido que es un derecho que tenemos, al menos hasta aquí hemos llegado bien; es que hay alguno que se lo cuestiona y todo pero, vamos, creo que hasta aquí llegamos bien. Lo que ocurre es que si no fuese por esta enmienda a la totalidad y las 72 enmiendas que hemos puesto al articulado, junto con 10 i 11 que ha puesto Unió Mallorquina, esta ley sería una chapuza, sería una chapuza, y no serviría al objeto que el Sr. Riudavets ha leído tan grandilocuente del preámbulo de la ley. No es el preámbulo lo que se aplica, se aplica el articulado de la ley, Sr. Riudavets. Por lo tanto creo que hay que fijarse más en el articulado y tal.

Yo no creo que ninguno me negará, ninguno de los grupos que han intervenido, que en las enmiendas que ha puesto el Partido Popular lo que persigue es un mayor control, es una mayor eficacia, es una mayor transparencia y es una mayor ajustada a la dimensión del mórbido sector instrumental de Baleares. Y yo preguntaba al conseller: "¿Qué va a hacer usted con las 100 empresas? Olvídense de los 80 consorcios", 79, 81, los que sean; con las 100 empresas, ¿se van a quedar en 10, en 15, en 25...? Es aquí donde yo tengo interés que ustedes me digan. El resto lo podemos pactar.

De las intervenciones que ha habido, que han sido muy curiosas, yo, Sra. Esperanza Marí, lo de un govern progresista esperemos que termine la legislatura y veremos si hemos progresado o no, porque están a punto de llegar aquí cuatro o cinco leyes importantes, posiblemente de lectura única o de convalidación, que van a dar la dimensión del progresismo de este gobierno, (...) la medida de este asunto, y evidentemente si yo no hubiera puesto 72 enmiendas ¿usted hubiera modificado esta ley?, ¿quedaría bien esta ley?, ¿o quedará mejor con las enmiendas? Es importante decir esto (...).

Mire, yo esta ley la tenía ya hace un año, ya había un borrador. Al gobierno éste le ha costado muchísimo llegar a esta ley porque no todos los grupos estaban de acuerdo con todo, no estaban de acuerdo los grupos con todo, y ya el año pasado, el mes de junio, estaba listo un borrador que ha sufrido sustanciales modificaciones. Ya se lo diré a usted otra vez yo para que usted lo sepa, para que no nos extrañemos, y lo que ha salido es un muermo entre lo que quería uno y lo que (...) el otro y, claro, mire, en esta ley, en este parlamento, donde tanto se sorprende uno, Sr. Riudavets, es tan sorpresivo como que un grupo entre una ley del suelo y el govern cinco días después entre otra, y el Govern, con su apoyo, retira la ley del suelo suya y haga una comisión, una ponencia de todos. También podríamos haber hecho aquí una ponencia de todos, para un mejor sector público y para una mejor ley.

Por lo tanto, Sr. Riudavets, no s'astori todavía, pero si usted se va a sorprender yo me voy a sorprender más todavía que usted. Cuando venga a esta casa, la substitución del COFUC y con su voto se suprime; entonces sí que me voy a sorprender yo, entonces sí que me voy a sorprender cuando usted vote por la supresión del COFUC, y otras cuestiones más que hay (...), lo que van a tener que tragar ustedes en los próximos días. Por lo tanto, Sr. Riudavets, no se sorprenda, porque yo he puesto, mi grupo ha puesto una ley de devolución porque también ha puesto 72 enmiendas para mejorar la ley, y hemos avisado aquí de que esto no era correcto.

La ley no es buena, es muy mejorable, y si el conseller me hubiera hecho caso el otro día cuando (...) vino a discutir las enmiendas y me hubiera dicho "con transacciones lo admitimos todo", no se habría visto aquí esta enmienda a la totalidad, pero como estando en minoría todavía parece que son los reyes del mambo, pues mire usted, hay una prepotencia, Sr. Conseller, que es innegable en ustedes. Cuando ustedes negocian..., o sea, ¿cómo ustedes mandan una ley como ésta tres años y medio después, que tienen que habilitar un periodo...? Sí, perdón, Sr. Conseller, ustedes han pedido una tramitación especial de esta ley, habilitando un periodo de sesiones extraordinario para esta ley; ¿o digo mentiras?, ¿o estoy mintiendo yo, de esto?, que hay una petición a la Mesa del Parlamento para habilitar un periodo

extraordinario. ¿Han tenido tres años y ahora les entran las prisas?

Yo, Sr. Conseller, señoras y señores diputados, creo que esta ley es mejorable, y por eso hemos puesto 72 enmiendas, en la voluntad de mejorarla, en la voluntad de que haya mejores controles. Es verdad que no podemos hacer una administración instrumental igual que la administración de la comunidad autónoma, pero es ahí donde radica la diferencia. Nosotros pedimos un cuerpo especial de intervención especial para el sector instrumental, con no tantas trabas sino con una vigilancia más suave, pero que sea todo intervenido. Es ahí donde vienen las enmiendas parciales, es ahí donde está el (...), pero nadie me negará que nuestra intervención en esta ley no viene a mejorar lo que hay, a mejorar lo que dice la ley, porque la ley es muy pomposa en su título pero luego al final todo lo deja a la voluntad del Hble. Conseller de Economía y Hacienda de turno, y eso a nosotros no nos gusta, y como no nos gusta lo enmendamos.

Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez.

(Remor de veus, aplaudiments i petit aldarull a la sala)

Contrarèpliques dels grups que hagin intervengut en contra. Primerament, pel Grup Parlamentari Mixt..., no hi ha intervenció. Grup Parlamentari BLOC per Mallorca...

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Rodríguez, a mi m'agradaria que m'hagués escoltat un poc millor perquè sí que he parlat de l'exposició de motius però he parlat bastant de l'articulat i...

(Remor de veus)

Sí, possiblement una cosa és escoltar i l'altra entendre. M'agradaria que fes un esforç per fer les dues coses.

Bé, no és la funció en aquest debat interpel·lar-lo a vostè. Li agraesc que una de les coses que li he demanat se m'ha contestat. Ara, si ho hagués contestat tot potser hagués aclarit el seu discurs, perquè ara sincerament, Sr. Rodríguez, totes les motivacions que ha exposat per justificar l'esmena a la totalitat, sincerament no tenen ni cap ni peus, és la meua impressió, i en el seu torn de rèplica no ha afegit res nou, s'ha limitat a enrocar-se en la seva posició sense aportar res nou i a més ho ha embullat molt més, perquè s'han de tenir pocs arguments per defensar una esmena a la totalitat per haver de recórrer a la Llei del sòl i al COFUC; ha de tenir molts pocs arguments interns de la llei per haver d'intentar sortir-se'n com pot, i tal i... Ui!, quan es va per aquest camí, senyal que qualque cosa falla.

Perquè en definitiva la pregunta és ben clara, ben simple i senzilla: millora aquesta llei en control i transparència la situació actual?, l'actual? Sí, i molt. Que vostès diuen que voldrien que millorés més, per açò tenen les esmenes parcials, no és així? Clar, però és que amb l'esmena a la totalitat, el major control i la major transparència que demana el Sr. Rodríguez, idò desapareixen, s'eliminen, quedam com estam. En definitiva, siguem clars, vostès volen que quedi com està, vostès volen que quedi com està.

(Intervenció inaudible)

Bé, idò no presentin esmena a la totalitat, i li posaré un exemple: vostè va presentar un munt de lleis la legislatura passada, un munt, sí, li ho reconec. Ni una sola vegada va presentar el nostre grup parlamentari l'esmena a la totalitat, i hi havia grans parts... El nostre grup parlamentari..., i li explic per què.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors..., senyors i senyores diputades, una mica de silenci.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Perquè malgrat hi havia parts molt grosses i molt d'articles que no ens agradaven, consideràvem que era la nostra obligació, vull dir tirar endavant aquestes lleis que eren necessàries millorant-les. Vostès ho fan totalment al revés, intenten paralitzar una llei necessària amb l'excusa que es pot millorar. Açò són vuits i nous i cartes que no lliguen.

Sr. Rodríguez, jo crec que els falta fer un exercici de responsabilitat. Jo puc entendre, ja ho he dit abans, que hi hagi aspectes de la llei que són millorables, per açò són les esmenes parcials, i per molts jutipiris i carusses que em faci, Sr. Rodríguez, vostè ha demostrat aquí que no té arguments per defensar una esmena a la totalitat, que simplement el que pretenen és que les coses quedin com estan, i a mi em preocupa si açò és, una de dues, o és un acte d'irresponsabilitat o, el que em preocuparia més, que fos voluntat de reincidència.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

(Remor de veus. S'escolta una veu de fons que diu: "Torero!, torero!")

Gràcies, Sr. Diputat. Pel grup...

(Continua la remor de veus)

Sr. Rodríguez, per favor, no hem acabat..., no hem acabat aquest punt. Per favor, una mica de tranquil·litat. Pel Grup Parlamentari Socialista no hi ha intervenció.

Idò una vegada acabat el debat passaríem a votació.

Disculpin, però no hem tocat el timbre. Esperarem uns minuts a fi que tinguin temps els diputats que puguin ser a fora d'entrar a la sala.

(Més remor de veus)

Molt bé, pareix que ja han entrat els diputats i les diputades. Per tant passam a votar i votam.

Vots a favor de l'esmena a la totalitat, 25; vots en contra, 27; abstencions, 1. Per tant queda rebutjada l'esmena a la totalitat.

I no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS